

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MEN OF
RUTHLESS CORP

LOVED BY THE
HITMAN

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR

FIONA DAVENPORT

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

HITMAN TARAFINDAN SEVİLDİ

Merrick Ashford'un hayatında aşkın yeri yoktu. Eski Donanma SEAL'inin tüm odağı Ruthless Corp'taki işiydi. Bir suikast üzerinde çalışırken ilişkiler aklındaki son şeydi... Ta ki Audrey Cantrell onu bir görevin ortasında görene kadar.

Merrick'in başka seçeneği yoktu. Kimliğini korumak için güzel üniversite öğrencisini kaçırmak zorundaydı. Ya da en azından kendine söylediği buydu.

Tetikçi Audrey'e çoktan aşık olmuştu ve aşkına karşılık verene kadar onu yakınında tutacaktı.

PROLOGUE

MERRICK

I Tüfeğimin dürbününe bakıp hedefimi hizaladım. Tünediğim çatı mükemmel bir siperdi, bu yüzden iyi gizlenmiştim. SEAL'ime ihanet eden piçi bulmak birkaç ayımı almıştı. takım. Ama sonunda onu gözüme kestirdim.

Bu adamı ortadan kaldırmak tek seçeneğimizdi. Aksi takdirde, hain faaliyetlerinin kanıtlarıyla oynamanın bir yolunu bulacak ve muhtemelen kendimizi bir idam mangasının önünde bulacaktık - çoğu insanın hâlâ kullanıldığını bilmediği bir yöntem. Orospu çocuğu daha iyisini hak etmiyordu, ama bu onaylanmış bir görev olmadığı için, sadece kafasına sıkılacak tek bir kurşunun hedefi olacaktı.

Bunun askeri kariyerimi fiilen sona erdireceğini biliyordum ama ben yapmazsam kardeşlerimden biri yapacaktı. Ailesi olmayan tek kişi bendim ve ruhum zaten yeterince kararmıştı. Ayrıca, Ruthless Corp'ta yeni bir iş için işe alınmışım. Bu görevi tamamlar tamamlamaz Donanma'dan onur derecesiyle ayrılacak ve Los Angeles'ta profesyonel bir tetikçi olarak hayatıma başlayacaktım. Keskin nişancı yeteneklerimi bir şekilde kullanmam gerekiyordu... ve şirket sahibi Rogue bana kaderlerini hak eden hedefler verdiği sürece, işimle ilgili vicdan azabı çekmeyecektim.

Kalp atışlarım sakin ve yavaştı, düzenli nefes alış verişlerim ritmle uyumluydu. Sonunda Vic bana doğru döndü ve ben de atışı yaptım.

Vücudu yere yığılmadan önce bir saniyeliğine dondu. Tam gözlerinin arasındaki küçük, hassas delikten birkaç damla kan sızdı. Sakin ama hızlı bir şekilde ekipmanlarımı toplamaya başladım. Ona bir şey vermedim.

Vic bir kez daha düşündü. O benim ilk cinayetim değildi ve kesinlikle sonuncusu da olmayacaktı.

Çatıyı her türlü kanıttan temizledikten sonra -temizlikçi olarak yeteneklerim Ruthless Corp tarafından işe alınmamın bir başka nedeniydi- binaya girdim ve merdivenlerden aşağı indim. Arka taraftan çıktım ve on blok ötedeki kamyonuma doğru yürüdüm.

Otoyola çıktığımda teğmenim Huntley'in numarasını çevirdim. Arama bağlandığında, selamlama faslını geçtim ve homurdandım, "Tamamdır."

Birkaç dakika sessizlikle karşılaştım, sonra Huntley iç çekti, rahatlaması telefondan hissediliyordu. "Sana borçluyuz Shadow," diye homurdandı.

"Hepimizin kıcı tehlikedeydi, Huntley. Ama özellikle ailesi olanlar. Hiçbiriniz bana bir şey borçlu değilsiniz. Bu benim kararımdı ve pişman değilim."

"Hooyah, denizci," dedi alçak bir ses tonuyla.

"Hooyah, Teğmen," diye . Başka bir şey söylemeden telefonu kapattık ve ben yola, Los Angeles'a ve yeni hayatıma odaklandım.

AUDREY

Aalarmımı üçüncü kez ertelemek için avucumu cep telefonumun ekranına vurduktan sonra, gözlerimi yavaşça kırptırdım açık. En iyi arkadaşım Grace'in ikinci düğünündeki nedimelik görevim arasında -ki zaten evli olduğu bir adamla , ki bu oldukça ilginç bir hikayeydi -ve bu sabah batı medeniyeti dersimde bir sınavım olduğu için geçen hafta boyunca pek uyuyamadım. Grace'in bir gelinzilla olduğundan falan değil. Ama sevimli ikizleri Kate ve Joshua'ya annelik yapmakla meşguldü, ben de onun yükünü hafifletmek için elimden geldiğince yardımcı olmaya çalışıyordum. Ama iki ucundaki mumu yakmak beni yakalıyordu ve gerçekten bir saat daha uyuyabilirdim.

Alarmı kapatırken "Hiç şansım yok," diye homurdandım. Yatağımdan sonra kollarımı yukarı doğru ve belimdeki patlamayla rahatlayarak inledim. Son dakika ders çalışmak için kütüphaneye gitmeden önce bir duş alıp saçımı yıkamak istiyordum. Dersimin başlamasına sadece birkaç saat kaldığı için alarmımı daha görmezden gelemedim. Neyse ki bu yıl yurt odamda kendime ait bir duşum vardı ve banyonun diğer kızlarla dolu olması konusunda endişelenmeme gerek yoktu.

Yaklaşık kırk dakika sonra saçıma fön çekmeyi ve çillerimi kapatmak için yüzüme biraz pudra sürmeyi bitirdiğimde kendimi biraz daha insan gibi hissettim. Bir çift yoga pantolonu, bir tişört ve bir sweatshirt giydikten sonra ayaklarıma bir çift TOMS geçirdim ve dudaklarıma en sevdiğim parlaticıyı sürdüm. Sonra tek servislik kahve makineme gittim ve bir çikolatalı marshmallow kapsülünü yuvasına yerleştirdim, yalıtımlı seyahat çantamı

bardak musluğun altına yerleştirildi ve mümkün olan en büyük fincanı demlemek için düğmeye basıldı.

İçeceğim tam istediğim gibi, bol krema ve şekerle hazırlandıktan sonra sırt çantamı kapattığım gibi kapıya yöneldim, nihayet günümün üstesinden gelmeye hazırdım. Odamdan çıktığımda koridorda kimse yoktu ama kapıyı kilitledikten sonra sol tarafımda bir hareketlilik fark ettim. O yönde benimkinden sonra sadece bir oda vardı ve komşum iki haftadan uzun bir süredir kayıptı. Sonunda sağ salım döndüğüne dair umutla dolmuştum ama omzumun üzerinden baktığımda Stacey'nin odasından bir yabancıнын çıktığını görünce heyecanım kısa sürdü.

Adam kesinlikle yurda ait değildi. Benden yaklaşık on yaş büyük olduğunu tahmin ediyordum; ebeveyn olmak için çok genç, öğrenci olmak içinse çok yaşlıydı. Ayrıca arka plana karışacak türden bir adam da değildi. Koyu renk saçları, kirli sakalı, havacı güneş gözlükleri, uzun, kaslı vücudu, deri ceket ve hayvani sinsiliğiyle, yolu kesişen her kadının dikkatini çekeceği kesindi.

Stacey'nin kapısını arkasından kapatırken bana doğru baktığında nefesim ciğerlerimde durdu. Gözlerini kaplayan karanlık lenslerin ardında neler olduğunu anlayamıyordum ama benim ona yaptığım gibi onun da beni dikkatle incelediğine dair içimde sinsi bir şüphe vardı. Omurgamda bir ürperti belirdi ve kendimi bunun onun tehlikeli havasından kaynaklandığına, benden etkilenmiş olma ihtimaline karşı bir tepki olmadığına ikna etmeye çalıştım.

"Sen polis misin? Sonunda Stacey'i aramak için biraz çaba sarf etmeniz için yeterince zaman geçti mi?" Bakışlarım gövdesinde gezindi ve beline takılı rozeti görmeyince bir adım geri çekildim.

Korkumu anlamış olmalı ki ellerini kaldırdı, avuç içleri yatıştırıcı bir hareketle bana dönüktü. "Ben polis değilim ama eskiden burada yaşayan kıza ne olduğunu araştırıyorum."

"Sanırım Stacey'nin başına gelenleri anlatmanın en kibar yolu 'eskiden burada yaşardı' demek," diye alay ettim başımı sallayarak ve onun hırıltılı hırıltısına verdiğim tepkiyi kontrol altında tutmaya çalıştım. "Ama ben olsam böyle tarif etmezdim."

Güneş gözlüklerini çıkardı ve karanlık bakışlarıyla olduğum yere mihlanmış gibi hissettim. "Nasıl ifade edersin?"

Gözlerimi kıstım, şüphelerimi ona söylemenin çabaya değip değmeyeceğine karar vermeye çalışıyordum. Stacey'nin kayıp olması kimsenin umurunda değildi ve o da işleri halledebilecek birine benziyordu, ben de bu işi yapmaya karar verdim. "Paul Barrington'ın Stacey'nin kaybolmasıyla bir ilgisi olduğunu söyleyebilirim.

ve bu yüzden kimse bu konuda bir şey yapmak istemiyor. Stacey bir ay önce onu bir konuda taciz ettiği için polise gitmiş. Çok fazla şey bilirsem tehlikede olacağımı söylediği için bana ayrıntı vermedi ama kampüste tahmin yürütmeme yetecek kadar söylenti duydum."

Çoğu insan bu suçlamam karşısında şok olurdu ama ondan aldığım tek tepki çenesindeki bir kasın zıplaması oldu. "Barrington'ın komşunuza ne yaptığından şüpheleniyorsunuz?"

"Sanırım ona uyuşturucu satması ya da kendini pazarlaması için baskı yapıyordu. Kendileri için konuşacak kimsesi olmayan savunmasız kızların peşinden gittiğini duydum." Paul ona ilk ilgi göstermeye başladığında Stacey'nin ne kadar heyecanlandığını düşünürken seyahat kupamı sıkıca kavradım. "Onlardan hoşlanıyormuş gibi davranıyor; teklif ediyor, güzel restoranlara götürüyor, çiçekler gönderiyor. Kızları, onlar için sadece en iyisini istediğine ikna edene kadar ne gerekiyorsa yapıyor ve işte o zaman öldürmeye gidiyor."

Adam bana doğru bir adım attı ve ben tekrar geri çekildim. Her ne kadar ona içimi döküyor olsam da o hâlâ bir yabancıydı ve Stacey'nin kayboluşundan sonra savunmasızlığımın son derece farkındaydım. Kapı tokmağım sırtımın ortasına bastırırken tamamen hareketsiz kaldı. "Kızın ortadan kaybolmasından Barrington'ın sorumlu olduğundan emin görünüyorsun."

"Bu bir rol değil," diye tısladım. "Diplomasını almak Stacey için notlarını bozma riskine giremeyeceği kadar önemliydi. Burada burslu okuyor ve ortalaması 3.4'ün altına düşerse okul ona verdiği desteği kesecek. Paul'le tanışmadan önce Stacey üç dönem boyunca tek bir dersi bile kaçırmamıştı. Hastayken bile gitmiş. Gitmeyeceğini profesörlerine bildirmemesine imkan yok ve ben sorduğum için hiçbirine ulaşmadığını biliyorum."

Kaşlarını çattığında yanaklarında beliren gamzeler onu daha da çekici kılıyordu. "Ve şimdiden şüphelerinizle polise mi gittin?"

"Evet." Sondaki P harfinin patlamasına izin verdim ve bakışları dudaklarıma düştüğünde gözleri karardı. Dudaklarımı dilimle ıslatma isteğime zorlukla karşı koydum ve ekledim: "Stacey bir yetişkin olduğu için polis hiçbirini duymak istemedi. Neredeyse tek yaptıkları sabıka kaydına bakmak oldu. Bana küçükken koruyucu ailelerden kaçma geçmişi olduğunu ve muhtemelen şimdi de aynısını yaptığını söylediler. gerçekten bir şey geldiğine dair herhangi bir kanıt olmadan, kayıp ihbarında bulundular ve hemen

yığının en altına. Ben zaten etrafı aradığım için en yakın hastaneleri kontrol etme zahmetine bile girdiklerini sanmıyorum."

"Hmm."

Tam ona bu kayıtsız sesin ne anlama geldiğini soracaktım ki telefonuma kurduğum alarmlardan biri çaldı ve bir saat içinde sınıfımda olmam gerektiğini söyledi. Uyuyakalırsam ya da ders çalışmaya dalıp zamanın nasıl geçtiğini anlamazsam ve sınavımı kaçırırsam diye birkaç tane kurmuştum. Telefonumu yoga pantolonumun yan cebinden çıkararak "Kahretsin" diye mırıldandım.

Gizemli adam doğruldu ve "Her şey yolunda mı?" diye sorarken daha uyanık görünüyordu.

"Evet, ama gitmem gerekiyor yoksa sınıfta kalma konusunda endişelenmesi gereken kişi ben olacağım. Hocalarımdan birinin tatillere karşı olduğu anlaşılıyor çünkü beynimiz şimdiden gelecek haftaki tatile bakarken bu sabah için büyük bir sınav planladı," diye açıkladım cep telefonumu cebime geri sokarken.

"İyi şanslar," diye mırıldanarak benden uzaklaştı. Merdivenlere açılan kapıdan geçerken -ve ben yol boyunca poposunu izledim

-Grace'in babasına gizemli adamdan bahsetmek için aklıma bir not aldım. Jonah dünyanın en iyi güvenlik şirketine sahip olarak milyarder olmuştu. Bu yüzden polislerin Stacey'nin durumu hakkında bir şey yapmayacağı belli olduğunda yardım için ona gittim.

MERRICK

I Yurttan çıktım ve park yerine doğru ölçülü bir tempoyla yürüdüm. Arka planda kaybolmak ve dikkat çekmemek yıllar önce içime işlemişti. Artık doğal geliyordu. Biraz araştırma yapabilmek için aceleyle otelime dönmek istesem de içgüdülerim

devreye girdi ve hızımı artırmamı engelledi.

Kiraladığım, sıradan, koyu renkli sedana ulaştığımda sürücü koltuğuna geçtim ve motoru çalıştırdım. Tüm sabrımı toplayarak kampüsten çıkıp geçici operasyon üssüme doğru yola koyuldum.

Odama dönüp iki açık dizüstü bilgisayar ve bir tabletle masaya oturduktan sonra araştırmaya başladım.

Bu benim için alışılmadık bir durum değildi. Kapsamlı bir araştırma beni hayatta tuttu. Ancak bu sefer dikkatimi çeken hedefim değildi.

Bunun yerine, aklım soluk yeşil gözler, yumuşak bal rengi saçlar, tüm doğru yerlerde kıvrımları olan bir vücut ve çillerle doluydu. Çiller beni öldürüyordu. Muhteşem yüzündeki çilleri gizlemek için kullandığı makyajın tüm izlerini silmek, sonra da vücudunun her yerinde daha fazlasını aramak istiyordum.

Verdiğim tepki karşısında biraz şaşırmıştım. Çilleri hiçbir zaman tahrik edici bulmamıştım ama lanet olsun, onu gördüğüm anda seksapellerini yeniden takdir ettim. Bir anda beyzbol sopası gibi sertleşmiştim. Sonra dolgun, parlak dudaklarını yaladı ve ben onları tatma düşünceleri ile şişman sikimin etrafına sarılmış resimleri arasında kaldım.

Vücudumu incelerken güzel gözlerinde parlayan sıcaklığı fark ettiğimde cinsel gerilim daha da artmıştı.

Lanet olsun, diye düşündüm sandalyemde kayarak daha rahat bir pozisyon bulmaya çalışırken. Ve başarısız oldum. Şehvetimden kurtulmaya çalıştım, odaklanmam gereken bir anda dikkatimi dağıtıyordu.

Kendime ona olan ilgimin onu neden takip ettiğimle bir ilgisi olmadığını söyledim... yüzümü görmüştü. Onunla ilgilenmek zorundaydım.

Elbette onu öldürmeyecektim - hedeflerim sadece cehenneme tek yön bilet verilmesi gereken aşağılık serserilerdi. Ama bir tanık bırakamazdım. Başka bir seçenek yoktu. Özellikle de polise gittikten sonra. Barrington kaybolduğunda, babasının dikkatini ona çevireceğinden emindim.

Onu almak zorundaydım. Ve onu tutmak.

Planımdan memnun kalınca okul kayıtlarına girdim ve yurt odasına baktım.

Audrey Cantrell. Adı bile çok güzeldi.

Aşık bir okul çocuğu gibi konuşuyorum. Kendine gel, ahmak. Kafamı sallayarak tüm şiirsel saçmalıklardan arındım ve onu bir iş olarak düşündüm.

Yirmi yaşında. İngiliz edebiyatı mezunu. Ev Yukarı Batı Yakası olarak belirtilmiş. Öğrenim ücreti, oda ve yemek masraflarının tamamı ödenmiş, hibe veya kredi alınmamış.

İkamet ettiği yer ve eğitim durumu göz önüne alındığında, paralı olduğu açıktı. Ancak ailesinin durumu bilinmiyordu ve bu durum onunla ilgili planlarımı etkileyecekti. Bu yüzden okul sunucularından geri çekildim, izinsiz girişime dair hiçbir iz bırakmadım ve avlanmaya devam ettim.

Bulabildiğim tüm dijital ayak izlerini, kayıtları, sosyal medyayı, bir blogu, planımı şekillendirecek her şeyi araştırdım. Şeytan her zaman ayrıntıda gizlidir.

Yaşayan anne-babası ve Denizci adında bir erkek kardeşi vardı (SEAL geçmişim düşünüldüğünde ironik bir durum) ve neredeyse dört yaş küçüktü.

Sosyal medyadaki son paylaşımları en yakın arkadaşının bir hafta sonraki düğünü ile ilgiliydi. Zihnimdeki çarklar dönmeye başladı. Bir düğün bana Audrey'i kaçırmak için mükemmel bir fırsat sağlayabilirdi.

Sonra gelinin adını gördüm.

Sikeyim.

Grace Kendall, eski adıyla Carrington.

Gözlerimi tavana çevirdim ve burnumun kenarını sıktım.

Rogue'dan mevcut iş özelliklerimi detaylandıran e-postayı aldığım da, Jonah Carrington'dan öylesine bahsetmesi üzerine kaşlarımı kaldırmıştım. İş geldiğinde

Güvenlik konusunda, özellikle de siber alanda, ondan iyisi yoktu. Hiç tanışmamıştık ama ünü işle uzaktan yakından ilgisi olan herkes tarafından iyi bilinirdi. Konu ailesini korumaya geldiğinde acımasızdı ve Audrey'nin paylaşımlarından onu kendilerinden biri olarak gördüklerini anlamak kolaydı.

Birçok senaryoyu gözden geçirdim ama düğün her zaman en iyi plan olarak ortaya çıktı. Onun gittiğini anladıklarında şüphe çekmemek için çok dikkatli olmam gerekecekti.

Araştırma amacıyla Audrey hakkında öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmek için birkaç saat daha harcadıktan sonra kendimi hedefime odaklanmaya zorladım.

Paul Barrington. O küçük pislik, sapkın işlerin içindeydi. Uyuşturucu, silah ve kadın kaçakçılığının yanı sıra bir zindanı ve birkaç seks kulübü vardı. Söylentilere göre içeri giren bazı insanlar çürük, kanlı ve kırık bir şekilde çıkıyorlarmış. Diğerleri ise hiç çıkamamış. Yine de tek bir suçtan hüküm giymemişti, hız cezası bile almamıştı. Çünkü "Baba" sırları ve iyilikleri toplayan yozlaşmış bir politikacıydı.

Genellikle işim tek bir hedefe girip çıkmaktan ibaretti. Gölgelemin arasında kaybolmak gibi bir hünerim vardı - Huntley'nin bana bu lakabı takmasının bir nedeni de birlikte çıktığımız birkaç görevden sonraydı. Ancak Jonah'ın iş tanımında bu kez biraz daha fazlası vardı. Rogue benden kayıp kız için küçük bir keşif yapmamı istedi. Bunu kimseye görünmeden yapabileceğimi düşündüler... Aklım Audrey'e gitti. Sadece durup onunla konuşmakla kalmayıp yüzüme iyice izin verecek kadar ne düşünüyordum ki?

Gerçi şimdi Carrington'la olan bağlantısını öğrendiğime göre, konuşmamız neden bir kayıp vakasına burnumu soktuğuma ışık tutuyordu.

Kız arkadaşım ile ilgili düşünceler bana kendim için belirlediğim zaman çizelgesini hatırlattı. Stacey hakkında vardığım sonuçları hızla yazdım ve raporumu doğrudan Jonah'a gönderdim. Sonra günün geri kalanını Paul'ün programını öğrenmeye çalışarak geçirdim. Hasta sosyopatın rutinlere bağlı kalması benim için çok iyi oldu.

Sonunda kendimi yatağa gitmeye ikna ettiğimde sabahın erken saatleriydi. Audrey'nin nefis vücuduna girme arzusuyla yanıp tutuştuğum birkaç erotik rüyadan ve onu tohumlarımla doldurduğum bir rüya sırasında boşaldığımda ortalığın karışmasıyla uyandıktan sonra pes ettim.

Sonraki birkaç gece daha iyi değildi ama az uykuyla çalışmaya alışmıştım. Sonunda Paul'e bakmam gereken gün geldi.

Cesedini kulüplerinden birinde, kolunda bir iğne ve vücudunda ölümcül miktarda eroinle buldular.

Şüphelendiği tüm suçları ve uyuşturucu kullanım geçmişini göz önünde bulunduran polis, aşırı dozdan öldüğüne karar verdi ve dosyayı kapattı.

Sonraki birkaç günü bir sonraki görevime hazırlanarak geçirdim. Düğünden bir gün önce özel bir uçağım vardı ve eşyalarım çoktan uçağa yüklenmişti. Bir gün dersteyken Audrey'nin yatakhane sine gidip beden ölçülerini ve mini buzdolabındaki yiyecekleri not etmişim. Yani uçakta onu bekleyen kız kıyafetleri ve eşyalarıyla dolu alışveriş torbaları da vardı.

Gece sonsuza kadar sürmüş gibi geldi ama yataktan çarşafları bir kez daha sıyırdıktan sonra duş aldım ve hafta boyunca özel olarak diktirdiğim siyah takım elbisemi giydim.

Ben geldiğimde kilisedeki durum zaten kaos gibiydi, bu da bana mükemmel bir şekilde uyuyordu. Gözümü kızımdan ayırmadan arka planda eridim.

Sonunda gelinle birlikte hazırlandıkları odadan çıktılar ve Jonah'nın beklediği şapelin girişine doğru ilerlemeye başladılar. Audrey'nin elbisesinin hayal gücüne hiçbir şey bırakmadan kıvrımlarına yapışmasına kaşlarımı çatarak baktım. İlk fırsatta bu zavallı elbiseyi parçalara ayıracaktım. Doğruca ona koşma ve onu kapma arzusu neredeyse beni ele geçiriyordu. Ama sabrımı korudum ve gölgelerin arasında saklanarak solumdaki koridora girdim ve zamanımı bekledim. Grace aniden ortaya çıktı ama aceleyle banyoya girerken bana doğru tek bir bakış bile atmadı.

İki dakikadan kısa bir süre sonra dışarı çıktı ve muhtemelen gelin partisine yetişmek için koridorun sonuna doğru hızla yürüdü. Acelesinden elbisesine takıldı ve ben dışarı çıkıp onu yakalamasaydım kış üstü düşecekti. Onu ayağa kaldırdıktan sonra bana baktı ve "Teşekkür ederim" diye mırıldandı.

"Sorun değil," diye homurdandım, görüldüğüm için sinirlenmişim. Ve Audrey'nin üzerindeki o kumaş parçasına hâlâ kızgındım, buradaki her orospu çocuğuna benim olanı görmekten fazlasını veriyordu.

Jonah aceleyle Grace'in yanına koşuyordu ama ona odaklanmıştı ve benim boş bir odanın kapısından içeri süzülmemeye izin veriyordu.

Şapele doğru geri döndüler ve düğün partisindeki tüm insanlar ve etrafta koşuşturan küçük çocuklarla birlikte, kimse fark etmeden Audrey'i yakalayabilmek için bir çentik atmak için harika bir zamandı.

Sanki oraya aitmişim gibi onlara doğru yürüdüm -tek bir göz bile çekmeden- ve duvardaki küçük kırmızı mekanizmaya doğru ilerledim.

Kolu çektim ve yangın alarmı çalarak herkesi paniğe sevk etti. İnsanlar her yöne koşuyor, misafirleri ve çocukları ön kapıya doğru yönlendiriyordu. Audrey Grace'in arkasındaydı, trenini tutuyordu.

Çılgın atmosfere uyum sağlamak için varlığımı ayarlayarak kadınımın arkasından yaklaştım ve bir kolumu beline doladım. İrkilerek elindeki kumaşı bıraktı ve onu kilisenin arka girişine doğru taşıırken adımlarımı durdurumama bile gerek kalmadı. O kadar gürültü arasında kimse itirazını duymadı ve gözden kaybolur kaybolmaz bir elimle ağzını .

Kahretsin, bana karşı kendini iyi hissediyordu. Evet, onu kesinlikle tutuyordum.

AUDREY

I Kaçırıldığımı fark etmem bir anımı aldı. Kilisede bu kadar çok insan varken bu mümkün olmamalıydı. Özellikle de Grace'in ailesindeki erkekler çoğu insanın karşılaşmak isteyeceği türden değildi. Babası ve arkadaşlarının hepsi ailelerini şiddetle koruyan milyarderlerdi. Önemsedikleri birine zarar vermeye çalışan herkesi alaşağı edecek kaynaklara sahiptiler ve Grace ile neredeyse kardeş olduğumuz için ben de bu koruma şemsiyesinin tam ortasıydım.

Ancak yangın alarmı çaldığında ortalık karışmıştı ve kimse benim herkesle birlikte ön tarafa gitmek yerine binanın arka tarafına doğru götürüldüğümü fark etmemişti. Alarmın gürültüsünden kimse beni duyamadı ve gözden kaybolduğumuzda bir el ağzıma bastırıldı.

Beni tutan kişiye karşı mücadele ettim ama hiçbir işe yaramadı. Beni kaçıran kişinin gücüne karşı koyacak durumda değildim. Uzun boylu, kaslı yapısıyla beni kaçıranın bir erkek olduğunu anlayabiliyordum ve taşaklarına vurmak için kasıklarına doğru tekme atmaya çalıştım. Iskaladım ve homurdanarak, "Dikkatli ol, kedicik. Aile mücevherlerine zarar verirsen bir gün pişman olabilirsin."

Alçak, hırıltılı sesi içimde karıncalanmalara yol açtı ve külotumu ıslattı. *Vay anasını! Az önce beni çalan adamı mı arzuluyordum? Cidden mi?* Fiziksel tepkime sinirlenerek tekrar mücadele ettim. Ama bunun bana bir faydası olmadı. Pazuları şişti ve parmak eklemleri beyazlaştı ama hareketlerimi kontrol etmesi için gereken şey buydu.

Kilisenin arka koridorlarında sanki rotayı ezberlemiş ve gözleri bağıymış gibi ilerledi. Belli ki bu anlık bir karar değildi. Bunu planlamıştı.

Arka çıkış kapısını açmak için beni tutuş şeklini değiştirdi, sonra etrafta kimsenin olmadığından emin olmak için sokağı taradı. Kollarımın üst kısmını sıkıca tutarak beni ayağa kaldırdığında, nihayet beni kaçırın kişinin yüzünü görebildim. "Sen." Hafta başındaki gizemli adamı hemen tanıdım. Onunla ilgili hayaller kurarak itiraf etmek istediğimden daha fazla zaman geçirmiştim.

Nefesim avucunun içinde boğuldu ama yine de ne dediğimi anlamış gibiydi. Elini çekti ve okunamayan bir ifadeyle bana baktı. "Evet, yüzümü hatırlayacağını düşünmüştüm."

"Bu yüzden mi beni kaçırıyorsun?" Kollarımı çekiştirip geri adım atmaya çalıştığımda fazla ileri gitmeme izin vermedi. "Bunu yapmak zorunda değilsin," diye yalvardım. "Eğer beni için bu gerekiyorsa, kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi davranabilirim. Soran olursa, Stacey'nin yurt odasından çıkan kimseyi görmedim. Yemin ederim."

Başını sallayarak iç çekti. "O kadar basit değil, kedicik."

"Ben senin kedicığın değilim," diye tersledim, gözlerimi ona diktim.

Kara gözlerinde bir mizah parıltısı belirdi. "Yine de sinirlendiğinde bir köpek gibi tıslıyor ve tırmalıyorsun."

"Kendi kaçırılmama uysalca razı olmadığım için özür dilerim," diye alay ettim tekrar kurtulmaya çalışırken.

Dudakları bir sırtışla kıvrıldı ve omuz silkti. "Çok seksi."

Çenem düştü ve bana seksi demesinden ne kadar hoşlandığımı saklamak için çok uğraştım. Ellerimi kalçalarım sıkıştırdım ve ona ters ters baktım. "Aklına bir şey gelmesin, ahbap."

Gülümsemesi biraz hınzırlaştı ve baştan çıkarıcı gözlerine kendini beğenmiş bir parıltı girdi. "İkimiz de tanıştığımızda benden etkilendiğini biliyoruz."

Aynı anda hem tokat atmak hem de yüzünü öpmek istedim. Haklıydı ama bunu ona itiraf etmek istemiyordum. "Neden bahsettiğini bilmiyorum." İfadesi karardı ve çenemi başparmağı ile işaret parmağı arasına sıkıca aldı. "Bana yalan söyleme, kedicik," diye hırladı. "Yoksa sen sonuçları hoşuna gitmeyecek."

Bunu kastettiğine hiç şüphe yoktu ve sertçe yutkundum. Korkmuştum ama aptal, hain bedenim belli ki beni rehin tutan adamdan etkilenmemesi gerektiği notunu almamıştı. Bir düşünceyle neredeyse nefesim kesiliyordu.

aklıma girdi. Beni esir alan kişiye aşık olan o çılgın kadınlardan biri mi olacaktım? *Stockholm Sendromu mu? Gerçekten mi Audrey?*

Şok olmuştum ki birden ekledi, "Sana asla yalan söylemeyeceğim Audrey. Güven bana."

Tamam, bu kadarı yeterdi. "Beni kaçırmaya çalışırken sana neden güveneyim ki?"

"Bir şey *denediğim* yok." Beni binadan uzaklaştırırken homurdandı. "Seni başarıyla kaçırıyorum."

"Bırakın beni!" Bir kez daha çırpınmaya başlarken bağırdım. Ara sokağın girişinde duran koyu renkli sedanı gördüğümde korkum yeniden arttı. Bu gizemli adama olan çekimim ne kadar şiddetli olursa olsun, beni nereye götürdüğünü ya da oraya vardığımızda ne planladığını hâlâ bilmiyordum. Bana yalan söylemeyeceğine dair verdiği söz sanki beni öldürmeye niyetli değilmiş gibi geliyordu. Beni fidye için mi tutacaktı?

"Üzgünüm, kedicik. Benimle geliyorsun. Yüzümü gördün." Durakladı, sonra mırıldandı, "Ve bu senin iyiliğin için."

Kendi iyiliğim için mi? Kaçırılmak için mi? Bu adam günah kadar seksi olabilirdi ama aynı zamanda deli olduğunu düşünmeye başlamıştım.

Sol kolunu sırtıma doladı ve beni göğsüne doğru çekti, sağ eli ise kusursuz bir şekilde dikilmiş takım elbise ceketinin iç cebine daldı. Bende ciddi bir sorun vardı çünkü giydiği şeyin içinde ne kadar iyi görüldüğüne hayran olmaktan kendimi alamıyordum. Ben de bir anlığına onun kollarında eridim. *Onun ne kadar seksi olduğunu fark etmeyi bırak, Audrey!* Kendimi azarladım.

Bakışları ve onun kollarına sarılmanın verdiği muhteşem his, elindeki iğneyi gördüğümde aklımdan uçup gitti. Bu beni tekrar savaşıma itti. "Hayır!" Tüm gücümle kıvranıp kıpırdanırken nefes nefese kaldım ama o yine de iğneyi ağzına götürüp dişleriyle kapağını çekmeyi başardı. Kolumun üst kısmındaki acıyı hissettiğimde haykırdım. "Lütfen," diye yalvardım. "Bırak beni gideyim."

"Asla olmayacak Audrey," diye homurdandı, beni kıpırdamadan tutarken yavaşça pistonu sonuna kadar itti.

İğneyi derimden çıkarıp kapağıyla birlikte cebine sokarken ona ters ters baktım. "Çok güçlü insanlar tanıyorum," diye uyardım paniğimi gizlemeye çalışarak. "Beni bulacaklar ve beni aldığına pişman olacaksınız!"

"Sakin ol yavrum, sana zarar vermeyeceğim," diye mırıldandı, ben mücadele ederken kabarık saçlarımdan alnıma düşen bir tutamı düzeltirken. "Onlar benim dengim değil. Özellikle de sen olunca. Sen artık benimsin. Hiç kimse seni benden alamayacak."

Söyledikleri kafamı tamamen karıştırmıştı ama beynim ne demek istediğini anlayamayacak kadar bulanıktı. Bilincim bedenimden çekilirken, ilaçlar hızla etkisini gösterirken dudaklarımdan kelimeleri geçirmeye çalıştım.

I Audrey'nin gevşek bedenini kollarıma aldıktan sonra alnına bir öpücük kondurdum. Onu uyuşturmak ilk tercihim değildi, ama bir senaryo Benimle isteyerek gelmesi pek mümkün değildi.

Yavaşça arabaya yerleştirdim ve emniyet kemerini bağladım. Sonra koşarak sürücü tarafına geçtim ve arabaya bindim. Bizi Los Angeles'a götürecek özel bir uçağın beklediği Teterboro Havaalanı'na gidiyorduk. Normalde sağladığım hizmetlerden biraz daha fazlasını isteyen, cebi dolu eski bir müşterimden bir iyilik almıştım.

Hafta sonu tatilcilerinin şehre dönmesi nedeniyle çıkış yolunda çok az trafik vardı ve havaalanına kırk beş dakikadan kısa bir sürede ulaştık. Arabayı hangara sürdüm ve anahtarları kot pantolonlu ve logolu polo giymiş bir adama atarak çıktım. Çantalarımız bu sabah uçağa yüklenmişti bile - Audrey'ninkileri o düğüne gittikten sonra hazırlamıştım.

Ona sadece hafif bir yatıştırıcı vermiştim, ama bu onu ülke çapındaki uçak yolculuğunun çoğunda bayıltmaya yetecekti. Kemerini çözdükten sonra onu kollarımın arasına aldım ve uçağa doğru yürüdüm. Görevli arabaya binip diğer taraftaki park yerine geçerken yüzümüze bile bakmadı. İşvereni düşünüldüğünde, bir adamın bilinçsiz bir kadını uçağa taşıması muhtemelen sıradan bir şeydi.

Gemiye bindiğimizde Audrey'i yatak odasına geri götürdüm ve yavaşça yatağa yatırdım. Ayakkabılarını çıkardım ve ipeksi saçlarındaki tokaları çekmeden önce yatağın yanında yere koydum. Yüzü uykuda yumuşacıktı ve inanılmaz güzel görünüyordu. İğneleri komodinin çekmecesine koydum ve onu dinlenmeye bırakmak için döndüm. Kapıya doğru yarı yolda durdum.

ve omzumun üzerinden ona bakmak için başımı çevirdim. Baştan çıkmıştım... o yatağa tırmanmak ve onu esir tutmadığım zamanlarda bana yaslanmasının nasıl bir his olduğunu öğrenmek çok cazip gelmişti.

Vücudunun her santimini keşfederken onu zapt etme fikri kesinlikle çekici olsa da, sadece ne olduğunun tam olarak farkında olana kadar değil, aynı zamanda bunu kabul edene kadar beklemek zorunda kalacaktı. Yine de onu baştan çıkararak kabul ettirmek ihtimal dışı değildi.

Kontrolümü sağladım ve kapıyı arkadan kilitleyerek yatak odasından çıktım.

Ben.

UÇAK DAHA YENİ İNMIŞTI ve hangara doğru taksi yapıyordu ki yatak odasından bir bağırtı duydum ve kapı tıkırdamaya başladı. Saati baktım. *Bu dozla oldukça yerinde.*

Kapıya yaklaşıp cebimden anahtarı çıkardığımda tıkırtılar şiddetli sarsıntılara dönüştü. Uçağın sahibinin neden bu odayı dışarıdan kilitlenecek şekilde değiştirdiğini düşünmedim. Şu anki amaçlarıma uygun olduğunda değil

Audrey, mekanizma tam serbest kalırken tekrar sertçe çekti ve ben de geriye doğru uçmaması için kapıyı sıkıca kavradığımdan emin oldum.

Bırakır bırakmaz, çok seksi, çok sinirli bir kadını ortaya çıkarmak için açıldı. Gözlerim bir mıknatıs tarafından çekilmiş gibi vücuduna kilitlendi. Ağır ağır nefes alıyor, mükemmel göğüslerini zıplatıyordu. Cildi çok çalışmaktan kızarmıştı ve gözleri ateş püskürüyordu. *Lanet olsun, kadın muhteşem.*

Audrey uçarak yanımdan geçmeye çalıştı ama ben onu belinden yakaladım ve vücuduma yasladım. "O kadar hızlı değil, kedicik."

Küçük sevimli bir hırıltı çıkardı, bu da sırtımama neden oldu çünkü bu lakabın onun için ne kadar mükemmel olduğunu kanıtlamaya devam etti.

"Önce kuralların üzerinden geçmeliyiz."

"Bırakın beni bu uçaktan ineyim," diye haykırdı. Nefesli sesi temposunu değiştirdiğinde sırtışımda daha da genişledi ve vücudunda bir ürperti dolaştı.

"Uçaktan ineceğiz, Audrey. Sen pençelerini bir kenara bırakır bırakmaz." Dudaklarım kulağına her hareketimde tenine değecek kadar yakınken yumuşak bir sesle konuştum.

Kıpırdamadı ve bunun uçaktan inmek istediği için mi yoksa kışkırttığım arzu yüzünden mi olduğundan emin değildim. Ama sonra kalçalarını sıkarken vücudunun kayması onu ele verdi.

"Sana tekrar ilaç vermek zorunda kalmak istemiyorum ve seni tekmeleyerek ve çılgılık atarak arabaya taşımak istemiyorum. Bu yüzden uslu duracaksın ve bu uçaktan inip uslu bir kız gibi arabaya bineceksin. Anlaşıldı mı?"

İnatla sessiz kaldığında kaşlarımı çattım. Bir elimle çenesini kavrayarak başını çevirdim, böylece birbirimize bakıyorduk. Yüzünde isyankâr bir çatıklık vardı. İç çekerek, bıkkınlıkla başımı salladım. "Bana kendini dövdürtme, kedicik. Eğer çizginin dışına bir adım bile atarsan, o küçük güzel kıcını kızartırım."

Gözleri şaşkınlık, korku ve -büyük ihtimalle inkâr edecek olsa da- merakla parlayarak irileşirken nefesi kesildi. "Yapamazsın."

Gözlerimi uyarırcasına kıstım. "Dene beni."

Dudakları kıstı ama bir süre sonra başını salladı.

Yavaşça onu serbest bıraktım ve kaçmayınca uçağın girişine kadar önümde yürümesini işaret ettim. Bagaj bölümünden çantalarımızı almak için kapıdan birkaç adım ötede durdum. Arkamı döner dönmez kaçmaya başladı ama ben tetikçi olmadan önce SEAL'de çalışmışım. Her iki kariyerimde de beni hayatta tutan şey yıldırım hızındaki reflekslerdi.

Hırlayarak iki adımda kolunu yakaladım ve ön sıradaki koltuklara doğru yürüdüm. Otururken onu da kendimle birlikte aşağı çektim ama vücudunu yönlendirerek bir dizinin üzerine yüzüstü düşmesini sağladım. "Sana asla yalan söylemeyeceğime söz verdim, kedicik," diye . Nedime elbisesi uzundu ama yan tarafında dizine kadar inen yırtmaç vardı. Beline kadar olan dikişi hızla yırttım, sonra kumaşı bir kenara ittim.

Kalp şeklindeki mükemmel kıcının kremesi etine bakarken neredeyse dilimi yutacaktım. Yanaklarının arasındaki tek ipek şerit nedeniyle hepsi sergileniyordu.

Kıpırdanması ve yumruklarını kalçama vurması beni transımdan çıkardı ve hemen bir avucumu çıplak bir küreye vurdum. Audrey'nin öfke dolu kükremesini zar zor fark ettim, sütlü, güzel benekli tenindeki pembe el izi beni büyüledi.

Solmaya başladı ve kaşlarımı çattım, onun üzerinde tekrar sahiplik damgamı görmek için endişeliydim. Yumruklarından biri geriye doğru uçtu ve pantolonumda hızla büyüyen şişkinliğe ulaşmak için aşağı inmeden önce neredeyse burnuma temas etti. Her iki bileğini de kavradım ve arkasından zincirledim.

Bir elimle. Sonra diğ er elimle tatlı k ıçına k ıpk ırmızı olana ve izleri solmayana kadar ş aplak attım.

Sikim lanet bir elek gibi akıyordu. En azından önümüzdeki birkaç gün boyunca her oturduğunda kime ait olduğunu bilecekti. Bunu bilmek beni deli gibi azdırıyordu.

Audrey'nin protestoları devam ediyordu, ama ısır klarını kaybetmişlerdi ve kıvranmaları merkezine doğru lokalize olmuştu. Sanki bir i  ağrısından kurtulmaya çalışıyordu. Benim çok aşına olduğum bir ağrı. Bunu eninde sonunda kesinlikle keşfedecektik ama şu anda sadece onu eve götürmek istiyordum.

Biraz yatıştırmak için her bir k ı  yanağın  okşadıktan sonra tekrar üzerlerini  rtt m ve kucağında oturacak şekilde pozisyonunu ayarladım. "Uslu duracak mısın?"

Dudağın  ısırd  ve bakışlarım  ka ırd  ama boyun eğmiş bir ifadeyle başını salladı.

Kaşlarım  çatarak dudaklarından öpmek istedim ama doğru zaman değildi. Onu ayağ a kaldırdım, çantaları aldım ve merdivenlere kadar onu takip ettim. Merdivenlerden indikten sonra elimi sırtının alt kısmına koydum ve onu siyah Audi'ne doğru yönlendirdim. Arabanın kilidi açıldığında bip sesi duyuldu ve bagaj açıldı. Bavulları arkaya atarken Audrey'nin yüzü kızardı.

"O benim bavulum mu?" diye bağırdı.

"Elbette," diye omuz silkerek cevap verdim ve onu yolcu tarafına yönlendirdim.

"Ama-ama nasıl yaptın?" diye mırıldandı.

"Kedicik, benim hakkımda öğrenmen gereken çok şey var, ama bilmen gereken bir şey var" -onu yüzüme çevirdim ve arabaya doğru sıkıştırdım, gözlerimizi kilitledim- " ok titizimdir."

Sonra onu nazıkçe kenara çektim, kapıyı açtım ve koltuğuna oturmasına yardım ettim.

Evime doğru giderken sessizlik hakimdi ama Audrey'nin korkusunun dağılmakta olduğunu fark etmek beni memnun etmişti. Onun yerine tavır koymuştu ki bu hem çok sevimli hem de çok seksiydi. *Benim küçük seks kediciğim.*

Ruthless Corp'taki ilk birkaç işimden kısa bir süre sonra, kazandığım parayı alıp şehrin hemen dışındaki tepelerde bir depo satın aldım. Bina, içindekileri korumak için zaten bir kale olarak tasarlanmıştı, bu yüzden depoyu geçilmez hale getirmek için fazla bir şey gerekmedi. İçini boşalttım ve sanki lüks bir evmiş gibi inşa ettim. Bu şekilde, dışarıdan bakıldığında,

kimse burası için iki kere düşünmezdi. İçerisi de geniş ve konforlu bir yaşam alanıydı.

Kapıya yanaştım ve bağımsız tuş takımına bir kod girdim. Yüksek, elektrikli çitin kapısı yavaşça açıldı.

Asılmış bir uyarı levhasını gösterdim ve Audrey'e "Bunlar sadece göstermelik değil" dedim. Onların tuzak olduğunu düşünüp kendine zarar vermesini istemedim.

Görünüşe göre demek istediğimi yanlış anlamış çünkü kollarını hışımla kavuşturdu ve mırıldandı, "Anladım. Kafesimde kal." Binaya bakarken yüzünü buruşturdu. "Ve ne kadar da güzel bir kafes."

Onu varsayımlarıyla baş başa bırakmaya karar verdim çünkü eve girdiğinde vereceği tepki çok daha eğlenceli olacaktı. Binanın arka tarafında garaja dönüştürdüğüm bir alan vardı, bu yüzden kapıyı kaldırmak için bir düğmeye bastım ve arabayı içeri çektim. Sonra motoru kapatmadan önce kapıyı kapatmak için aynı işlemi tekrarladım.

"Yeni evine hoş geldin yavru kedi," dedim. Sesim doğal olarak alçak ve hırıltılıydı, bu yüzden amaçladığımdan biraz daha uğursuz çıktı.

Sertçe yutkundü ve koltuğunda kalmaya devam etti. "Yeni evim mi? Burada ne kadar kalmamı bekliyorsunuz?"

Hemen cevap vermek yerine arabadan çıktım ve koşarak kapısını açtım. Hâlâ hareket etmemişti, ben de eğilip emniyet kemerini çözdüm ve onu kollarıma aldım. "Daha önce yeterince açık olamadım mı Audrey?" Evin arka tarafına açılan kapıya doğru ilerlerken mırıldandım. "Gitmene izin veremem. Artık benimsin."

"Ama bir şey söylemeyeceğime söz vermiştim," diye bağırdı. Biraz şaşırmıştım.

-Sıkıntısına rağmen artık benimle mücadele etmiyordu.

"Bu riski göze alamam," diye omuz silkerek açıkladım. "Yapabilseydim bile yapmazdım."

"Neden...?" Güvenlik odasından geçip büyük, açık bir mutfığa girdiğimde sesi kesildi. Kiralık bir katil olabilirdim ama yine de her normal insan gibi hobilerim vardı. Ve benimkilerden biri de yemek pişirmektir. Bu yüzden hiçbir masraftan kaçınmamıştım.

"Bu inanılmaz," diye nefes aldı, dikkati iyice dağılmıştı.

"Beğendiğinize sevindim." En az on iki kişinin oturabileceği büyük bir ada ile mutfaktan ayrılan geniş oturma alanına doğru devam ettim. Ön kapının yanındaki merdivenlere doğru ilerlerken, "Sana daha sonra tam bir tur attıracağım," diye söz verdim. "Alt katta kapalı bir havuz ve spor salonu var. Bir tiyatro

oda, oyun odası, birkaç yatak odası ve ofisim bu katta." Merdivenleri ikişer ikişer çıktım ve sahanlığın tepesinde, gitmeye niyetlendiğim yönü değiştirmeden önce bir an duraksadım.

"Gördüğünüz her şeyi ve her şeyi kullanabilirsiniz. Sana açık olmayan tek yer ofisim." Gerçekte ne iş yaptığımı bilse bile, evin geri kalanında olduğu gibi onu serbest bırakmam için orada çok fazla hassas bilgi bulunabilirdi.

"Ofisinde ne var?" diye sordu hemen. "Endişelenmenizi gerektirecek bir şey yok," diye belli belirsiz cevap verdim.

"Bu çok... vay be..." Ebeveyn yatak odasına girdiğimizde yine yorumu kısa kesildi. Arka duvarın tamamı camdı. Tepelerde olduğumuz için pencere şehre bakıyordu ama ışıklar bu kadar uzaktan rahatsız edici değildi.

"Bu odada olacaksın," dedim onu ayaklarının üzerine indirirken.

Bakışlarını manzaradan ayırdı ve çevresini inceledi. Gözlerimle tekrar karşılaştığında gözleri şüpheyile kısılmıştı. "Burası senin odan mı?"

Belli ki New York'a gitmeden önce dağınık halde bıraktığım birkaç eşyayı görmüştü.

"Evet," dedim özür dilemeden.

Audrey oflayıp puflayarak ellerini kalçalarına koydu ve bana ters ters baktı. "Burada uyumamı bekliyorsan çok çok uzaklardaki bir misafir odasında uyumayı planlıyor olsan iyi edersin."

Ona doğru sinsice yaklaştım ve onu cama bastırıp kollarımın arasına hapsedene kadar yavaşça geri çekildi. "Gerçekten istediğin bu mu, kedicik?" Sözcükleri tam olarak bulamıyormuş gibi ağzı birkaç kez açılıp kapandı. "Çünkü sanırım benimle yatma fikri hoşuna gidiyor." Omuzlarından birini avuçladım ve konuşurken elim aşağı kaydı. "Bahse girerim uçaktaki cezanı seni o kadar ıslatmıştır ki külotun mahvolmuştur. Ve yapmaman gerektiğini düşünsen de daha fazlasını istiyorsun." Elim gövdesinden aşağı indi ve eteğinin yırtık parçalarının arasından kaydı. Elim kalçasının sıcak teniyle buluştuğunda nefesini içine çekti ve ben de hınzırca gülümsedim. Uyluklarının birleştiği yere gelene kadar aşağı inmeye devam ettim. "Haksız mıyım Audrey?" Mırıldandım. "Vücuduna yapabileceklerimi düşününce sırlıslık mı oldun?"

Cevap vermesini beklemeden amını avuçladım ve parmaklarımı saran sıcaklık karşısında inledim. Ben de fazlasıyla haklıydım. O artık

sırılsıklam.

"Daha ister misin, küçük kedicik?"

Audrey'nin güzel yeşil gözleri şehvetle bulutlanınca daha da solgunlaştı ama benim küçük cehennem kedisi hâlâ tıslamaya ve tırmalamaya çalışıyordu. "İyi bir şaplak atmanın beni her zaman boşaltmadığını nereden biliyorsun? Hakkımda bildiğin her şey için bir... bir... bir dominatrix olabilirim!"

Elleri onun kışında olan başka bir adam düşüncesiyle içime yayılan kıskançlık ateşine rağmen başımı geriye attım ve güldüm. Neşem azaldığında, başımı dudaklarımız sadece bir nefes uzakta olacak şekilde indirirken onu yerinde tutmak için kafatasının arkasını kucakladım. Bacaklarının arasındaki elim sıkılaştı, parmaklarım külotunun ıslak, yapışkan kumaşını kıvrımlarının arasına itti ve elimin topuğu amının baskı yaptı.

Audrey inledi ve titredi.

"Senin bakire olduğunu bilmesem bile Audrey, bana verdiğin tepkilerden bunu anlardım. Tepkilerin dürüst ve açıkça senin için yeni."

"Bu senin yüzünden olduğu anlamına gelmez," diye karşı çıkmaya çalışsa da, elimi onun sert, küçük sinir yumağına bastırdığımda dudaklarının arasından bir inilti daha süzüldü. "Belki de sadece-"

Çenesi düşük cevaplarından bıkmıştım ve onu susturmaya ve aynı zamanda meramımı anlatmaya karar verdim. Haklı olduğumu kanıtlamak için ağzımı onunkinin üzerine bastırarak derin ve derin bir öpücük kondurdum, sonra da ben yemek hazırlarken onu dinlenmeye bıraktım.

Dudaklarımız birbirine değdiği anda kontrolümü kaybettiğimi hissettim. Ama Audrey inleyip içimde eridiğinde kontrolümü tamamen kaybettim.

AUDREY

I Kaçırılmış, uyuşturulmuş, ülkenin bir ucundan diğer ucuna uçurulmuş - yolculuk sırasında Los Angeles'ta olduğumuzu anlayacak kadar yer işareti görmüştüm- tokatlanmış ve o ana kadar gördüğüm güvenlik önlemlerine bakılırsa kaçma umudumun çok az olduğu bir yere getirilmiştim. Ama korku o anki birincil duygum değildi. Hissettiğim saf, katıksız şehvetin ötesini düşünemiyordum. O kadar tahrik olmuşum ki her an kendiliğinden yanabilirdim. Daha önce hiç böyle bir şey yaşamamıştım. ve tek bildiğim daha fazlasını istediğimdi.

Kaçıran adam ağzımı yağmalarken sınıra çok yaklaşmıştım. Sonunda başını kaldırıp avucunu tekrar klitorisime bastırduğunda, "Adını bile bilmiyorum" diyecek kadar kendimi tutabildim.

Arzu kahverengi gözlerini neredeyse siyaha boyamıştı ama cevap verirken gözlerinde hâlâ bir mizah parıltısı yakalıyordum: "Senin o çok seksi vücuduna yapmak üzere olduğum şeyi düşünürsek, bu adil bir soru gibi görünüyor."

Gözlerimi ona dikmiş olsam da ses tonundaki şehvetli vaat karşısında ürperdim. "Bu bana söyleyeceğin anlamına mı geliyor?"

Ellerini kaldırıp avuç içleriyle yanaklarımı kavradı ve nasıl cevap vereceğini düşünürken gözlerimin içine bakarken başparmaklarından biri alt dudağımı okşadı. "Evet, bensiz bir yere gitmeyeceğine göre, sanırım adımı bilmenin pek bir riski yok. Adım Merrick Ashford."

Merrick Ashford. Tanrım, seksi bir ismi bile vardı.

Çenem boyunca ve boynumdan aşağı sıcak, ıslak öpücükler bırakırken dudakları harika hissettiriyordu. Sertliğini bana doğru bastırduğunda ve

"Senin için yanıp tutuşuyorum, kedicik. Birine ya da bir şeye bu kadar ihtiyaç duyabileceğimi bilmiyordum." Kadınsı zafer damarlarımda kabardı. Merrick beni herkesin burnunun dibinden çekip alacak kadar güçlü olabilirdi ama benim onun üzerinde belli bir gücüm vardı. Şiddetli ihtiyacımda yalnız olmadığımı bildiğimden, içimde bir şey tıkladı ve tedbiri elden bırakmama izin verdi.

Kollarımı boynuna doladım ve yatağa çarpana kadar yavaşça geri çekildi ve şiltenin üzerine yuvarlandık. Yatar yatmaz Merrick vücudunu benimkinin üzerine kaldırdı ve ağzımı tekrar yakalamak için başını eğdi. Öpüşmemiz tıpkı bir öncekinde olduğu gibi hızla kontrolden çıktı. Kalçalarını kalçalarımın arasına almak için bacaklarımı açtım ve göğsünden derin bir inilti yükseldi. Sert boyu, aramızda sadece tangam ve pantolonu varken ıslak göbeğime bastırıldığında, küçük bir ihtiyaç iniltisi çıkardım ve tırnaklarımı omuzlarına geçirdim.

"O kadar hızlı değil, kedicik," diye fısıldadı dudaklarıma. "Kirazını almadan önce tatlı amının tadına bakmalıyım."

Sadece edepsiz konuşmasından bile neredeyse orgazm oluyordum ama dizlerinin üzerine çöküp elbisemin eteğini kalçalarımın yukarı doğru çekince aldığım zevk daha da arttı. Zaten yırtık olan dikişi daha da yukarı iterek giydiğim dantel sütyeni onun aç bakışlarına maruz bıraktı. "Göğüslerin muhteşem, yumuşak tenindeki o çillerle hayal ettiğimden bile daha güzel."

Elini vücudumun altından kaydırarak elbisemin fermuarını indirip sütyenimin kopçasını açtığında sırtımı yatağa yasladım. Sonra sadece külotumla onun altında yayıldım. Hâlâ takım elbisesini giymiş, üzerimde diz çökmüş halde çok güçlü görünüyordu. Kravatını gevşetmeye başladığında doğruldum ve parmaklarımı bileğine doladım. "Henüz değil."

"Benim küçük vahşi kedicğim, o çıplakken ve ben tamamen giyinikken onun güzel amını yememi ister mi?" Göğsüme yayılan allığının sıcaklığını hissettim, alt dudağımı ısırırken meme uçlarım sıkıca buruştu. Gözleri bacaklarımın arasına odaklanana kadar karanlık bakışları vücudumda gezindi. "Ahh, tepkini evet olarak kabul edeceğim. Ne kadar tahrik olduğunu görebiliyorum. Amını örten dantel parçası sırlıslam olmuş. Ufacık külotun beni şu anda bana ait olandan uzak tutmaya yetecek kadar koruyucu değil."

Bileğinin bir hareketiyle dantelli kumaşı vücudumdan yırttı ve cebine soktu. Sonra vücudumun üzerine eğilerek

meme uçlarımı ağzına aldı. Dudaklarının çekişini ta içime kadar hissettim ve göğsümü ağzına daha da bastırmak için doğruldum. Meme ucumu bir patlamayla serbest bıraktı ve ardından dili çillerimin üzerinde bir yol izledi, ardından dişleri yuvarlak küreye bir iz bırakacak kadar sert bir şekilde battı. Dudaklarımdan irkilmeye inleme arası bir ses çıktı ve karanlık bakışları yüzüme kayd. "Beni acele ettirme, kedicik. Vücudunun tadını çıkarmak için tatlı zamanımı ayıracağım."

Dudakları diğer meme ucuma dolandı ve ben yatağın içinde eridim. Göğüslerimle oynayarak beni çılgına çevirmeyi bitirdiğinde, bacaklarımın arasına uzanmak için geri çekildi. Yüzü çıplak amımdan sadece birkaç santim uzaktayken, derin nefes alırken burun delikleri alevlendi. "Mmm, çok güzel kokuyorsun. Ve bahse girerim tadın daha da güzel olacak."

Bacaklarımı daha geniş bastırdı ve iç uyluğumun yumuşak derisini ısırarak kaslarımın gerilmesine neden oldu. Sonra öne doğru eğilip diliyle merkezimde iz bıraktığında zevkten uçuyordum. Tırnaklarım kafa derisine battı. "Oh, evet! Bu çok iyi hissettiriyor."

"Bekle biraz. Daha yeni başladım bile." Amımı yalayıp emdi, dilini klitorisimin etrafında döndürdükten sonra aşağıya inerek dilini merkezimin içine soktu. Milyonlarca parçaya ayrılmak üzereymişim gibi hissedene kadar zevkimi artırdı. Sonra klitorisimi çimdikledi ve patladım.

Ben tekrar sınıra yaklaştıkça bırakmadı. Başını kaldırdığında inledim ama beni uzun süre muhtaç bırakmadı. Giysilerini vücudundan sıyrırken şaşkınlıkla baktım; pazularının kıvrılması ve kollarının esnemesi karşısında dudaklarımı yaladım. Ama boxer'ını kalçalarından aşağı ittiği noktaya geldiğinde, "Vay anasını!" diye soluk soluğa kaldım.

Dudakları güven verici bir gülümsemeyle kıvrıldı ve yanaklarında gamzeler belirdi. "Merak etme, kedicik. Sen benim sikimi almak için yaratılmışsın."

Ben onun kesinliğini sorgulayamadan Merrick vücudumun üzerine yerleşti ve derin bir öpücükle ağzımı yakaladı. Dillerimiz birbirine dolanırken, girişimi dürtmeden önce sert uzunluğunu ıslaklığında kaydırmak için kalçalarını salladı. Ucu yavaşça içeri girdiğinde alt dudağımı ısırdı. Hafif bir sızı dikkatimi o kadar dağıttı ki, acı vurana ve sınırlarımın ötesinde gerildiğimi hissedene kadar kalçalarını ileri doğru ittiğini fark etmedim. Aletin ne kadar uzun ve geniş olduğunu gördükten sonra beklediğim kadar acımamıştı ama kesinlikle rahat değildim.

Merrick yanaklarımdan süzülen gözyaşlarımı öptü, siki amımın derinliklerine demir atmış halde vücudunu kıpırdamadan tutuyordu. Kısa bir süre sonra acı, kalçalarımı deneysel bir şekilde oynatmam için yeterince hafifledi. Sert uzunluğu iç duvarlarıma sürtünerek vücuduma zevk kıvılcımları gönderdi. "Oh, vay canına."

"Daha iyi misin?" diye homurdandı, koyu renk gözleri iyi olmadığıma dair herhangi bir ipucu bulmak için yüzümü tarıyordu.

"Çok iyi," diye inledim.

"Şükürler olsun, çünkü mükemmel amcığın sikimi boğarken daha ne kadar dayanabileceğimden emin değildim." Neredeyse sonuna kadar çekti ve sonra kalçalarını tekrar öne doğru kırdı, taşakları kıç yanaklarıma çarpına kadar beni doldurdu. Hareketi tekrarladı, yavaştan başlayıp hızını artırdı, ta ki o içime girip çıkarken tek yapabildiğim dayanmak olana kadar.

Zevkim yükseldikçe bacaklarımı yukarı itti, böylece dizlerim göğsüme bastırıldı. Yeni açıyla, bir sonraki hamlesinde daha da derine kaydı ve orgazmım daha önce hissettiğim her şeyden daha güçlü bir şekilde uçarken çığlık attım. "Bu doğru, kedicik. Sikimi sağarken her santimini al."

"Evet, Merrick! Evet!" Ağladım.

Aleti sarsıldıkça Merrick'in boşalmasının sıcaklığını hissettim, karışık sıvılarımız iç uyluklarımdan aşağı damlayana kadar beni doldurdu. Yan tarafına dönüp beni de yanına aldığına ve zar zor yumuşayan sikini içimde sıkıca tuttuğunda hâlâ nefes nefese kalmıştım. Bugün olan onca şeyden sonra aklımda milyonlarca şey olmalıydı. Sormam gereken sorular. Bırakılmayı talep ediyordum.

Onun yerine göğsüne yaslandım ve esnedim. Belki aklımı başımdan alan orgazmın ya da Merrick'in bana verdiği ilacın etkisiydi ama gözlerimi açık tutamıyordum. Şu anda içinde bulunduğum olağandışı durumla ilgili yapabileceğim pek bir şey olmadığından, vücudumun daha fazla dinlenme talebine boyun eğdim ve uykuya daldım.

MERRICK

Nu ana kadar hayatımda yaşadığım hiçbir şey, sikim kadınının amına gömülmüş halde uyanmakla kıyaslanamazdı. Ancak, nasıl endişelendim Onu bu kadar sertleştirdikten ve birkaç saat boyunca sertliğimin etrafında gergin tuttuktan sonra ağrıyor olacaktı.

SEAL eğitiminden geçtim, sayısız görevde bulundum, suçlular üzerinde çalıştım ve çok vahşi şekillerde öldürdüm. Ama şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en zor şey -doğru bir tanımlama- Audrey'den çıkmaktı.

Uykusunda inledi ve sanki geri gelmeyeceğimden korkuyormuş gibi bana sarıldı. "Bunun olma ihtimali yok, kedicik," diye fısıldadım kulağına. "Senin sıcak küçük amının içinde yaşayacağım." En azından çocuğumu onun karnında bıraktığımdan emin olana kadar.

Dün gece tohumlarımı onun içine dökene kadar korunmak aklıma bile gelmemişti. Bir anda onu çıplak, yuvarlak, sevimli bir şekilde çilli, şişmiş bir göbekte hayal ettim. Bu görüntü o kadar ateşliydi ki, neredeyse o anda onu tekrar elde etme arzusuna teslim olacaktım. Ve aramızda bir şey varken onu becerme şansımın olmadığını biliyordum. Audrey'nin sıcak, dar amının çıplak sikimin etrafına sarıldığını hissettikten sonra geri dönüş yoktu.

Komodinin üzerindeki cep telefonum çaldı ve Audrey'i uyandırmamak için hemen kolumu uzatıp telefonu kapattım.

Yavaşça, kendimi onun gitmesine izin vermeye zorladım ve yataktan yuvarlandım. Telefonumun ekranına baktığımda Rogue'dan cevapsız bir çağrı gördüm. Ayrıca ondan gelen bir e-posta da vardı.

Üzerime bir kot pantolon geçirdim ve alt kattaki ofisime indim. Masamın önüne oturduktan sonra e-postayı açtım. İçinde yeni bir hedef için bir dosya vardı. *Hay sikeyim.*

Audrey'i daha yeni eve getirmiştım. Döndüğümde burada olacağından emin olmadan bir göreve gidemezdim.

Sandalyemi masama doğru çekerek telefonumu yere bıraktım ve bilgisayarımı açtım. Ruthless Corp'un suç veri tabanına girdim ve Jack Carlson'ın sabıka kaydını buldum. Sabıka kaydını taradıktan sonra, birilerinin onu öldürmek için neden para ödediğini anlayabiliyordum. O kesinlikle dünyanın pisliiydi.

Görünüşe göre San Diego bölgesindeymiş, bu da normalde hızlı bir yolculuk yapmasını sağlar. Gir, öldür, çık. Kısa bir süre Audrey'i de yanıma almayı düşündüm ama sonra bu düşüncemden hemen vazgeçtim. Onu hayatımın karanlık tarafına maruz bırakamazdım. O benim güneş ışığımdı ve onun ışığını söndürme riskini almak istemedim.

Ama işi geri çevirmek de bir seçenek değildi. Rogue'a hayır demek yok, yoksa kovulursun.

Dışarı.

Zihnim seçeneklerle dolup taşarken, bunların arasında emeklilik fikrini bulmak beni şaşırttı.

Yaptığım şeyden dolayı kendimi suçlu hissetmiyordum. Ortadan kaldırdığım insanlar düşünülduğünde, dünyayı diğer insanların Audrey'leri için daha güvenli hale getiriyordum. Ama çocuğumun bu hayata maruz kalmasını istemezdim.

Audrey'nin içine korumasız girdiğimde, bu hayatımın akışını geri dönülmez şekilde değiştirdi.

O artık benim bir numaralı önceliğimdi. Bir işte çalışmıyor olmak, karımla iletişimimin kopmasını ve karanlığa gömüldüğüm için ona yardım edemeyeceğim bir doğum ya da başka bir acil durum yaşamasını istemezdim.

Donanmada kalsaydım benzer koşullar olurdu ama Ruthless Corp'ta aynı kurallar yoktu. Nerede olduğunuzun ya da ne yaptığınızın bir önemi yoktu. Rogue size bir görev verdiğinde, onu yapardınız. Sorgusuz sualsiz.

Bir mola talep edebilirdim - suikastçıların da tatile ihtiyacı vardı - ama bir iş için en iyi ya da tek kişi olduğumu düşünürse bunu yerine getireceğinin garantisi yoktu. Ve göreve geri döndüğümde, yine aynı sorunla baş başa kalıyordum.

Audrey'den önce, kalbimi asla su yüzüne çıkmayacak kadar derine gömdüğümü sanıyordum. Emeklilik hiç düşünülmemiştir.

Rogue'un şirketten ayrılmama izin vereceğinden bile emin değildim. Audrey'le birlikte kaçma fikrinden nefret ediyordum ama mecbur kalırsam yapardım. Şu anda hayatımda önemli olan tek şey oydu.

Tüm bu durum karşısında hayal kırıklığına uğrayarak sandalyemi geriye ittim ve ayağa kalktım. Bu bokla daha sonra ilgilenecektim çünkü Audrey'nin yalnız uyanmasını istemiyordum. Bilgisayarımı kapattıktan sonra ofisten çıktım ve kapıyı arkamdan kilitledim. Sonra koşarak merdivenleri çıktım ve hızla yatak odasına doğru yürüdüm. Sadece bir kat uzaktaydım ama Audrey görüş alanımdan çıktıkça daha da endişeleniyordum.

Eski birliğimdeki adamları düşündüğümde dudaklarımda çarpık bir gülümseme belirdi. Davranışlarımdan dolayı bayram ediyorlardı. Bana korkak derlerdi ama umurumda bile değildi. Tatlı bir amcığı ve akıllı bir ağzı olan güzel, küçük bir kedi yavrusu tarafından kırbaçlanmışım. Ve hiç utanmıyordum.

Audrey'nin başka bir adam tarafından kapılmadan yirmi yaşına nasıl ulaştığı beni şaşırtıyordu. Yine de minnettardım çünkü onu bırakıp gidebileceğimden şüpheliydim. Ve erkek arkadaşını öldürmek gibi bir sırrı saklamak muhtemelen ilişkimizi zora sokardı.

Odaya girdiğimde kızım hâlâ uyuyordu ama ben onunla birlikte yatağa giremeden kıpırdandı. Ben de yanına oturdum ve uykulu gözlerle bana bakarken saçlarının bir kısmını yüzünden uzaklaştırdım. Çarşafı göğsüne bastırdı ve oturur pozisyona geldi, yüz ifadesi şaşkın ve kafası karışık.

"Günaydın, kedicik. İyi uyudun mu?"

"Um..." Gözleri çıplak göğsüme ve kot pantolonumun açık düğmesine kayınca sözlerini yarıda kesti.

Yanaklarında çillerini daha da belirginleştiren güzel bir kızarıklık belirdi ve ben de sııttım. "Dün gece yatakta biraz vahşi bir kedydin ve şimdi utangaç mısın?" Başımı salladım ve göz kırptım. "Çok sevimli."

Audrey buna karşı koymaya çalıştı ama dolgun dudakları somurttu. "Yaban kedileri sevimli değildir," diye homurdandı.

Bir parmağımı dudaklarının üzerinde gezdirdim, sonra çenesi boyunca ilerleyip boynundan aşağıya, göğüslerinin arasındaki vadiye indim ve ucunu çarşafa geçirdim. "Benim küçük kedicğim olduğunda çok tatlı oluyorsun," dedim kumaşı çekiştirirken. Sıkı tutmuyordu, bu yüzden kumaş elinden kaydı ve belinin etrafında birikti. Onu görünce ağzım sulandı.

mükemmel yuvarlak küreler ve onların pembe uçları. "Ama haklısın. Yaban kedileri sevimli değildir ve sen dün gece çok seksiydin."

Gözleri çarşafa kaydı ve utangaçlığına yenik düşüp örtünmek mi yoksa baştan çıkarıcı bir kadın olduğunu kanıtlamak mı gerektiğini tartıştığını anlayabiliyordum. Gerçi bana kanıtlayacak bir şeyi yoktu, her saatin her dakikasında beni baştan çıkarıyordu.

Sonunda utangaç tarafına yenik düştü ve çarşafı boynuna kadar çekti. Kıkırdadım ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurmak için eğildim.

"Gel," diye emrettim. "Sana banyo yaptıracağım." "Ne?"

Merakla beni izlediğini görmek için arkama baktım.

"Dün gecedен beri ağrın var" - pembe rengi yanaklarına geri döndü ve çarşafın altına yayıldı - "ve bir banyo ağrılarını yatıştırmaya yardımcı olacaktır." Müstehcen bir şekilde sırttım. "Ve ne kadar çabuk iyileşirsen, o kadar çabuk sıcak küçük bedenine geri dönebilirim."

Tenin rengi kıpkırmızıya döndü, çillerinin rengi derinleşti ve başımı geri çevirip banyoya girmeden önce ona göz kırptım.

Suyu açtım ve etrafıma bakındım, odanın ne kadar çıplak olduğunu fark edince homurdandım. Audrey'le tanışmamızla onu çalmamız arasında onu daha rahat ettirecek bir sürü kızsalsı şey sipariş edecek zaman olmamıştı.

O banyo yaparken bir sipariş vermiştim. Köpüklü bir banyo... Bu, çıplak vücudunun köpüklerle kaplanıp teninden aşağı damladığı ve yavaşça tüm gizli yerlerini ortaya çıkardığı görüntülere ilham verdi. Bu fanteziden kurtulmak için başımı sallayarak ona bir havlu bulmaya odaklandım. Eğer düşüncelerimin yönünü durdurmazsam, banyoya asla ulaşamayacaktı. Ya da daha iyisi, ben onu sert ve hızlı bir şekilde becerirken, sıcak ve ıslak bir şekilde bana biner, etrafımıza su sıçratırdı.

Kendine gel, Merrick. Doğru. Başka bir şey düşünmem gerekiyordu. Yemek. Audrey'nin yemeğe ihtiyacı vardı.

Birkaç saniye sonra çekingen bir şekilde odaya girdi ve etrafına ilgiyle baktı. "Burası inanılmaz bir yer," diye gözlemledi ses tonunda bir parça huşu ile. "Dışarıdan böyle görüldüğünü asla bilemezsiniz."

"Mesele de bu zaten," diye göz kırparak cevap verdim. "Şimdi çarşafı bırak, ben de banyoya girmene yardım edeyim."

"Küvete tek girebilecek durumdayım," diye kestirip attı, çarşafı sıkıca sararak.

Gözlerimi devirdim ve aramızdaki mesafeyi iki adımda kapattım. "Pençelerini bir kenara bırak, kedicik. Ne kadar güçlü ve bağımsız olduğunun gayet farkındayım," diye homurdandım çarşafı sert bir çekişle yırtıp atarken. "Ama eminim hem sertleşmiş hem de ağrımışsındır. Düşmeni istemiyorum ve sana yardım etmeme izin vermende hiçbir sakınca yok."

Kabul edip etmeyeceğini beklemeden onu kollarıma aldım ve küvete geçerek onu yavaşça suya bıraktım. Dudaklarından bir iç çekiş kaçtı ve bu ses beynimdeki son kan damlalarını doğruca zaten ağrıyan sikime gönderdi. Kahretsin. Gitmem gerekiyordu. "İstediğin kadar ıslan. Sana biraz kahvaltı hazırlayacağım. Eğer ben gelmeden önce bitirirsen, çantan dolapta. İstersen mutfakta bana katılabilir ya da etrafa göz atabilirsin."

"Yaldızlı hapishanemi keşfetmeme izin var mı?" diye sordu kuru bir sesle.

Bana ters ters baktığını görmek için arkama baktım ve kollarımı göğsümde kavuşturarak ona doğru döndüm. "Burası senin hapishanen değil Audrey," diye düzelttim. "Burası senin evin. Ve ofisim dışında istediğin her yere gidebilirsin." Bu ifadeye tutunmak üzere olduğunu görebiliyordum ve sözünü kestim. "Ancak, istediğin gibi gidip gelemezsin" -ağzını açtı ve yine devam ettim- "benim rehinem olduğun için değil, kedicik. Bu senin güvenliğin için."

Güzel yeşil gözleri kısıldı. "Sana inandığımdan emin değilim."

Omuz silktim ve kapıya doğru yürümeye devam ettim. "İster inan ister inanma. Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek." Kapının eşiğinde durakladım ve soluk yeşil gözleriyle buluşmak için başımı çevirdim. "Sana daha önce de söyledim Audrey. Sen benimsin ve gitmene asla izin vermeyeceğim. Bu da seni benden almaya çalışan herkesten korumak anlamına geliyor." Başka bir şey söylemeden ya da yanıt beklemeden oradan ayrıldım ve mutfığa gittim.

MERRICK

Audrey, ben tabağıma Fransız tostı doldururken içeri girdi. Bir tişört ve hayal gücüne hiçbir şey bırakmayan bir çift yapışkan, siyah pantolon giymişti. Evin dışında giymediği sürece bu giysileri gönülden onaylıyordum. "Otur bakalım kedicik," dedim mutfak masasına doğru başımı sallayarak. Vadiye bakan bir oyukta yer alıyordu. Çok sayıda pencerenin içeriye bolca ışık girmesini sağlamıştım, böylece içeriden buranın bir mutfak olduğuna dair en ufak bir ipucu bile görünmüyordu.

Depo.

Bunu yapmak ve evi geçilmez kılmak için pencereler kurşun geçirmezdi ve onları daha da güçlü kılmak için polikarbonat bir sırla kaplanmıştı. Audrey güneş ışığında oturup memnun bir ifadeyle dışarıya bakarken, varlığından bile haberim olmadan onu hazırladığım için zihinsel olarak kendimi tebrik ettim.

Kızarmış ekmek tabağını önüne koydum, ardından tereyağı, şurup ve çatal bıçak takımını topladım ve onları da masaya bıraktım. Kendi tabağımı almaya gittiğimde, ona bir bardak portakal suyu da doldurdum.

"Eğer rehinen değilsem," diye başladı kahvaltısını keserken, "o zaman Grace'i arayıp iyi olduğumu haber vermemin bir sakıncası olmayacağına eminim." Ses tonu umursamazdı ama düşüncelerini saklamakta çok kötüydü - bu onun sevdiğim bir özelliğiydi- ve beni test ettiğini düşündüğünü anlamak çok kolaydı.

Masadan kalktım ve mutfaktaki adadan cep telefonumu aldım. Yerime döndükten sonra cihazın kilidini açtım ve masanın üzerinden ona doğru uzattım.

"Devam et, kedicik. Arkadaşının senin için endişelenmesinin seni mutsuz edeceğini biliyorum ve mutlu olmanı istiyorum."

Ağzının bir köşesi hafifçe kalktı ama gözleri parladı ve yanaklarında pembeleşen çilleri öne çıktı. "Um, teşekkürler."

Başımı salladım ve yemeğime başladım.

"Aramanın izini süremeyecekler mi?" diye sordu aniden.

Sesindeki endişeyi duyunca neredeyse kocaman bir sırtışa dönüşecektim ama yüzümü asmamayı başardım. "Hayır, kedicik. Bu takip edilemez bir yazıcı. İnan bana, Jonah bile onu kıramaz."

"Jonah'ı tanıyor musun?" diye sordu gerçek bir gülümsemeyle. Onun bariz mutluluğunu kıskanabilirdim ama gerginliğinin bir kısmı erimişti ve bana mutlu gözlerle bakıyordu, başka biriyle ilgili hayaller kurmuyordu.

"Öyle de denebilir," diye çekindim. Yalan söylemeyeceğime söz vermişim ama Barrington'a suikast düzenleyenin Jonah olduğunu anlamasını da istemiyordum.

"Ah, bunu kilisede söylemeliydin," dedi gözlerini devirirken, tamamen rahat görünüyordu.

Bir numara çevirdi ve telefonu kulağına götürmek üzereydi ki masaya vurdum ve ona sert bir bakış attım.

Kaşlarından biri kalktı, ardından tüm kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Tutsak olmadığımı söylediğini sanıyordum."

"Değilsin, kedicik. Ama yine de söylememen gereken bir şey söylemediğinden emin olmak istiyorum."

"Neden?"

"Senin için-"

"Güvenlik," diye tamamladı benim yerime, belli ki sinirlenmişti. "Öyle demiştiniz. Ama

."

"Ve benimki," diye araya girdim bu kez. Görünüşe göre, biz de o Birbirlerinin cümlelerini tamamlamanın tam tersini yapan çiftler.

"Senin mi?" Ses tonu artık daha az kızgınlık ve daha çok merak içeriyordu.

"Yüzümü gördüğün için seni götürdüğümü söylediğimde yalan söylediğimi mi düşündün?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Sana asla yalan söylemeyeceğime söz verdim, Audrey."

Yüzü düştü. "Oh, bu yüzden mi hiç ayrılamıyorum?"

İfademi yumuşattım ve bir anlığına dudaklarını izlemek için masanın öbür uzandım. "Hayır, kedicik. Bu sadece ek bir ." Göz kırptım ve o da

Sevimli bir şekilde kızardı. "Seni gördüğüm anda benim olduğunu anlamıştım," diye itiraf ettim usulca. "Yüzümü iyi görmüş olman... bu bana seni almak için bir bahane verdi."

Ağzı küçük bir O şeklinde açılmıştı ve ben de aynı parmağımla çenesini tekrar yukarı ittim. "Grace'i ara, kedicik."

"Um..." Birkaç kez gözlerini kırptırdı, sonra gözlerini cep telefonuna dikti. Bir süre sonra önce gönder, sonra hoparlör düğmesine bastı ve telefonu masanın üzerine koydu.

Hat açıldığında bir adam "Kimsiniz lan siz?" diye hırladı. "Ve neden karımı arıyorsun?"

"Telefonumu geri ver, seni mağara adamı!" diye bağırdı bir kadın arka plandan.

"Sakin ol, Hudson. Ben Audrey."

"Audrey!" diye bağırdı kadın. "Bana telefonumu ver, yoksa kutsal olan her şeye yemin ederim ki bir ay boyunca ikizlerle yatarsın!"

Bir itiş kakış oldu, sonra kadının sesi daha yüksek çıktı, telefonunun artık elinde olduğu belliydi. "Ben de öyle düşünmüştüm. Tam bir çocuksun," diye iç geçirdi ama sesi gülmemeye çalışıyormuş gibi çıkıyordu.

"Sen tam bir kızsın," diye karşılık verdi. "*Benim kızım*. Sana sonra hatırlatırım." "Hey, Grace," dedi Audrey boğuk bir kıkırdamayla.

Grace ofladı ama içinde gerçek bir öfke yoktu. "Hangi cehennemdeydin sen?" Ah, işte öfke buradaydı.

"Lanet olası düğünümü kaçırdın Audrey! Çok endişelendim. Belki kaçırılmışsındır diye düşündüm" -Audrey bana baktı, ben de gözlerimi kısarak uyardım- "ya da ölmüşsündür falan!"

"Um, evet. Gerçekten üzgünüm Grace. Önemli bir işim çıktı yoksa resepsiyondan önce asla ayrılmazdım, biliyorsun."

"Süper yakışıklı-ewww, bunu ağzımdan çıkarabildiğime inanamıyorum-bekar kuzenlerimin olduğu bir partiden seni ne uzak tutmuş olabilir?"

İstemsiz bir hırıltı göğsümde gümbürdedi ve Audrey bana vahşi kedi doğasını hatırlatan ve pantolonumun içinde işleri çok ama çok rahatsız eden bir bakış fırlattı.

"Sana şu anda söyleyemem Grace. Eninde sonunda söyleyeceğim, söz veriyorum." "Audrey, babamı aramam gerekiyor mu?"

"Hayır!" diye neredeyse bağıırıyordu. Sonra hemen sesini alçalttı. "Hayır. Her şey . Sadece gereken bazı şeyler var." Bir kaşımı kaldırdım

ve sırtıttı. Audrey beni görmezden gelerek kıkırdamama neden oldu. "Eve gelmemin ne kadar süreceğinden emin değilim."

Tüm eğlencem kaçtı ve ona kaşlarımı çatarken hırladım, ancak biraz daha görmezden gelindim. *Hmmm, küçük kedicik açıkça bir şaplak arıyor.*

"Neydi o?" Grace sordu.

Audrey boğazını temizledi. "Burada bir köpek var." "Burada nerede?"

"Grace, seni seviyorum ama bana güvenmeli ve bu işin peşini bırakmalısın."

Sıkıntıyla homurdandım, benden başka kimseye bu sözleri söylediğini duymaktan mutlu değildim.

"Tamam. Oh, unutmadan. Haberlerde Paul Barrington'ın öldüğünü duydum."

Audrey nefesini tuttu ve sonra içini çekti. "İyi ki kurtulduk," diye mırıldandı. "Katılıyorum. Sanırım aşırı dozda uyuşturucudan ölmüş.

Kimse buna şaşırmadı, ve davayı çoktan kapattılar. Babam da sizin yurttaki kızın kaybolması olayını araştırdığını söyledi."

"Evet, başka ne yapacağımı bilemedim."

"Bana onun hakkında bazı bilgiler edindiğini ve polisi nihayet düzgün bir soruşturma açmaya ikna edebildiğini söyledi."

Audrey gözlerini kapadı ve içini çekti. "Sonunda."

"Seni bilgilendirmeye devam edeceğim... bekle. Neden beni telefonundan aramadın?"

Kimin telefonu bu? Başın belada mı? Babamı arıyorum."

"Grace!" Audrey arkadaşının saçmalamasını durdurarak bağırdı. "Ben iyiyim. Telefonumu kaybettim" -bana ters ters baktı, ben de sırtıttım- "seni sonra ararım. Seni seviyorum, hoşça kal!"

Telefonu kapatmak için düğmeye bastı ve sanki bir antrenmanı yeni bitirmiş ve dinlenmeye ihtiyacı varmış gibi sandalyesine yığıldı. Arkadaşını aramasına izin vermişim çünkü bunun onu mutlu edeceğini düşünmüştüm. Ama sanki bu çile onu yormuş gibi görünüyordu.

"Grace'le konuşmak seni bu kadar strese sokacaksa, artık buna izin vereceğimden emin değilim," diye mırıldandım. Onu üzgün görmek hoşuma gitmiyordu.

"Affedersiniz?" Audrey oturduğu yerde doğruldu ve bana hançer gibi bakarak tersledi.

Çok daha iyi. Vahşi kediye görmeyi ve pençelerini bana doğru savurmasını, onun bu kadar üzgün görünmesine tercih ederim. "Kendinle çelişip duruyorsun, Merrick. Tutsak değilim ama gidemem. Telefon edebilirim ama dinlemek zorundasın. Arkadaşımı arayabilirim. Ve şimdi buna 'izin vermeyeceksin'." O

tırnak işareti kullandı ve hayal kırıklığı içinde burnunu buruşturdu. *Çok şirin.* "Sırada ne var? Beni yatağa zincirlemek mi?"

Düşünceli bir ifadeyle çenemi kaşıdım, sonra da "En kötü fikir değil," dedim.

Audrey homurdandı ama bana ters ters bakarken yemeye devam etti. Sonunda tabaklarımız boşaldı ve aramızdaki sessizlik gerginlikle kalınlaştı. Bundan hoşlanmamıştım.

Ayağa kalktım ve yanına gidip önünde çömeldim. "Kedicik, yaptığım her şey seni güvende tutmak için."

"Tamam, ama..."

Başımı yana eğdim ve düşüncelerini kavramasını beklerken onu inceledim.

"Bu benim hayatım mı olacak? Sonsuza kadar mı? Çünkü bu şekilde yaşayamam, Merrick."

Tam o anda bir karar verdim. Ayrılmak istedim. Ama ıslak iş yaparak para kazandığımı bilmediği için, neden biraz daha bu şekilde yaşamak zorunda olduğunu tam olarak açıklayamazdım. "Zorunda kalmayacaksın," diye söz verdim. "Sadece bana biraz zaman ver."

Audrey bana şüpheyile baktı. "O zamana kadar beni yatağa mı bağlayacaksın?"

Sırıttım ve ayağa kalkarken onu belinden yakalayıp kendimle birlikte yukarı çektim. "Dediğim gibi, bunu göz ardı etmiyorum. Ama gerçek şu ki, seni bağlamama gerek yok, kedicik. Sadece seni yormam gerekiyor ki bana karşı koyacak enerjin kalmasın."

"Sana meydan okumak mı?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Peki karşı gelirsem ne olur?"

Eğildim ve dudaklarımı kulağına götürdüm, titrediğinde gülümsedim. "Ne olacağını biliyorsun Audrey." Ellerimden biri kalçasında duruyordu ve diğerini kıcını avuçlamak ve sıkmak için kaydırdım. "Ama bir hatırlatıcıya ihtiyacın olursa, seve seve yaparım."

Arkama yaslanıp gözlerinin içine baktım ve tutkudan nasıl parladıklarını görünce sıırıttım. Karşı koyamayarak ağzımı onunkine ve iki elimle kıcını tutarak onu kaldırıp adaya oturttum.

Bacakları belime dolanmıştı ve onu tezgâhın kenarına gelecek şekilde öne doğru çektim. Sert sikimi bacaklarının arasındaki sıcaklığa bastırduğımda Audrey inledi ve sanki daha da yaklaşmaya çalışıyormuş gibi kıpırdandı. I

Dudaklarımı onunkilerden ayırdım ve boynunun yumuşak derisine bastırarak köprücük kemiğine kadar öptüm. "Kime ait olduğunu hatırlatmaya ne dersin, kedicik?" Homurdandım. Sonra gömleğini kafasına geçirecek kadar geriye yaslandım.

Eşyalarını toplarken fark etmediğim pembe, dantelli sütyeninden taşan dolgun, yuvarlak göğüslerine baktım. "Çok güzelsin amına koyayım," diye homurdandım. Nefes alış verişi kesik kesikti ve göğüslerinin sallanmasına neden oluyordu. Sütyeninin kaplarını aşağı doğru çektiğimde nefesi kesildi ve göğüsleri baştan çıkarıcı bir şekilde zıpladı.

Sert meme uçlarından birine yapıştım ve adaya geri dönerken inledi. Birini yalayıp kemirdikten sonra diğerine de aynı ilgiyi gösterdim, bu sırada Audrey'nin elleri saçlarımı sıkıca tutuyordu, sırtı kendini daha fazlasına sunmak için eğilmişti.

Sonunda göğüslerine doymuştum -şimdilik- ve dilimle ağır memelerinin arasındaki vadiden aşağıya, sevimli küçük göbek deliğini çevreleyen bir yol izledim, sonra pantolonunun bel bandında durakladım. Bacaklarını belimden çözdüm ve ellerimi kalçalarından ayak bileklerine, oradan da yukarı doğru uzattım.

"Bunlar çok seksi, kedicik. Ama eğer seni evin dışında bunları giyerken yakalarsam, kışın bir hafta boyunca sızlar."

"Benim... ne...?" Audrey dirseklerinin üzerinde doğrulup bana boş boş baktı, hâlâ etrafını saran şehvet sisinin içinde kaybolmuştu. Sonra kelimeler kafasına dank etti ve gözlerinde inatçı bir parıltı belirdi.

Sırıttım ve pantolonunu ve iç çamaşırını o kadar hızlı çıkardım ki, itiraz edecek zamanı bile olmadı. Ellerimi hızla kışının altına kaydırığımı ve üzerine eğilip dilimi amının ortasından geçirebilmem için onu yeterince yukarı kaldırdığımı düşünürsek, itiraz edeceğinden değil. "Çok ıslak," diye inledim. "Tatlı sularına doyamıyorum, kedicik."

"Daha fazla," diye inledi Audrey. "Lütfen, Merrick."

Sikeyim. Adımı o nefes nefese, tutku dolu ses tonuyla söylediğini duymak, onu yemem için bana yalvarması... Neredeyse azgın bir ergen gibi pantolonuma boşalacaktım. "Ne istersen," diye mırıldandım dürüstçe, sırlıslıkla amından bir yemek yapmadan önce. Bacaklarını omuzlarıma üzerine yerleştirdim ve açlıktan ölmek üzere olan bir erkek gibi yedim. Tatlı bir ısırap içinde kıvrılırken, ağzımı becerirken ve serbest kalmak için haykırırken durakladım.

"Sen kime aitsin Audrey?"

"Kim...?" Soluk yeşil gözleri yüzüme kilitlendi ve kararlı ifademe bakınca şaşkınlığının bir kısmı geçti.

"Söyle kedicik," . "Bana kime olduğunu söyle." "Şimdi mi?" diye bağırdı.

"Eğer gelmek istiyorsan bebeğim, tek gereken benim olduğunu söylemek."

Sıkıntıyla burnunu kıvırdı ama ağzıma almadan önce klitorisini dilimle yavaşça daire içine aldığımda bir iniltiyle başını geriye attı. Dudaklarımın arasından çıkmasına izin verdiğimde homurdandım, "Sen kime aitsin Audrey? Bir daha sormayacağım. Sana söyleneni yapmadığın son seferde neler olduğunu hatırlamanı öneririm."

Kıçı biraz kıpırdadı ve tavrına karışan arzu kıvılcımına sııttım.

"Sen," diye fısıldadı.

"Özür dilerim. Bir şey mi dediniz?"

"Sen," dedi bu kez biraz daha yüksek sesle. "Ne?"

"Sen! Ben sana aidim, seni koca seksi pislik!" diye bağırmadan önce sevimli bir hırıltı çıkardı.

Benim küçük ukala gülümsemem onun patlamasıyla tam bir sırtışa dönüştü. "Peki bu amcığın sahibi kim?"

"Sen, lanet olsun!"

Onu sözlü olarak ödüllendirmedim; sadece başımı bacaklarının arasına gömdüm ve ona saldırdım, onu birkaç dakika içinde uçurdum. Kendinden geçme çılgınları aletimden sızıyordu ve kot pantolonumun fermuarına çok sert bir şekilde bastırıyordu. Audrey'e ulaşma çabası sırasında fermuarı kırmamış olmasına çok şaşmıştım.

Dikkatlice ama aceleyle fermuarı indirdim ve sikimi serbest bıraktım. Sonra Audrey'nin bacaklarını omuzlarımdan kaldırdım ve gidebildikleri kadar açarak tezgâhtan sarkıttım. Uyarılmayla parlayan ve doldurulmak için yalvaran pembe, şişmiş merkezine baktım. Kıçı çoğunlukla çıkıntidan sarkana kadar onu daha yakına çektim, sonra sikimi dar deliğiyle hizaladım. Gövdesini kavrayarak, kalçalarımı ileri doğru iterken onu oturma pozisyonuna getirdim. Bana doğru eğildi ve neredeyse şaftımın üzerine düştü.

"Sikeyim!" Rahim ağzına çarpacak kadar derine indiğimde kükredim. "Beni çok sıkı tutuyorsun, kedicik. Sikeyim!"

Ellerimi onun iki yanındaki adaya dayadım ve kalçalarımı yukarı doğru pompalamaya başladım. Konumlandırılma şekliyle, temelde kenardan düşüyordu ve her geri çekildiğimde horozumun üzerine düşüyordu. Her seferinde tamamen sürmeyi kolaylaştırıyor. "Oh, siktir, Audrey," diye inledim iç kaslarını etrafımda sıkarken. "Çok iyi, kedicik. Siktir, evet! Siktir!"

Her seferinde doğru noktaya vurduğumdan emin olmak için yer değiştirdiğimde "Merrick," diye bağırdı. "Oh, evet...oh! Daha sert! Evet!"

"Gel Audrey," dedim, daha fazla dayanamayacağımı biliyordum. "Sikimin üzerine gel, bebeğim. Hepsini al, sahip olduğum her şeyi. Hiçbir şey kalmayana kadar sikimi sağ."

Duvarları çırpınmaya başladı ve patlarken adımı haykırdı. Amcığı o kadar sıkı kenetlenmişti ki sikimi boğuyordu ama benim kadar onun da umurunda değildi. Umurunda olmayacak kadar inanılmaz hissettiriyordu çünkü eğer bu şekilde ölürsem sonsuza dek mutluluk içinde yaşayacaktım.

Ona birkaç kez daha vurdum, sonra doruk noktam beni beton bir duvar gibi vururken coşkuyla böğürdüm. Zevk vücuduma yayıldı ve ardında cızırtılı bir yol bıraktı. Audrey'nin içine sıcak bir şekilde boşalırken şiddetle ürperdim. Bacaklarından aşağı damlayana kadar onu doldurdu.

Sonunda, sanki yeryüzü ayaklarımın altında hareket etmeyi bırakmış gibi hissettim ve yüzümü Audrey'nin boynunun kıvrımına gömdüm. "Her seferinde, bunun en iyisi olacağını düşünüyorum ve sonra yanıldığımı kanıtlıyorsun."

Biraz kıkırdadı ve bu onun duvarlarının zar zor yumuşayan sikimi sıkmasına neden oldu. Aşırı uyarılmış amının içinde seğirdiğimde ikimiz de inledik.

Bacaklarını belime doladım ve kollarını boynuma doladım. Onu kıcının altından tutarken "Dayan kedicik," diye talimat verdim. Saniyeler sonra yatağa düştüm ve sikimi onun sıcak, ıslak seksinin içine gömülü bıraktım.

Audrey esnedi ve başını göğsüme yasladı, sonra kaldırıp bana dik dik baktı. Gömleğimi çekip güldüm. Sonra isteksizce ondan ayrıldım, böylece kot pantolonumu çıkarıp üzerimden atabildim. Ardından, onu hemen aletime geri oturttum ve başını vücudumun üzerinde yayılması için aşağıya doğru yönlendirdim.

Sırtına yumuşak daireler çizdim ve bir dakika bile geçmeden düzenli nefes alışından uykuya daldığını anladım.

Telefonum kot pantolonumun içinde titredi ve sinirlenerek kaşlarımı çattım. Görmezden gelmeyi düşündüm ama eğer arayan oysa ve ben cevap vermezsem Rogue'un kapıma dayanacağını düşünmeden edemedim.

Bir kez daha isteksizce kendimi Audrey'den kurtardım ve sessizce telefondaki kişiye cehennemine dibine kadar lanet okudum.

Cebimden çıkardım ve Ruthless Corp'un numarasını telefonuma kaydetmek için kullandığım kodu gördüm. Kaşlarımı çatarak kot pantolonumu çektim ve ofisime doğru yürüdüm. Ben oraya varamadan arama sona erdi ama telefonum hemen tekrar çalmaya başladı. Masamdaki sandalyeye çöküp telefonu kulağıma götürdüğümde cevaplamak için kaydardım. "Ne?" Homurdandım.

"Bana e-postama neden cevap vermediğini açıklamak ister misin?" Rogue hemen karşılık verdi.

Kahretsin. Audrey'i kilisede yakaladığımdan beri telefonumu kontrol etmemiştim. Ama e-postadaki zaman damgasına hızlıca bir göz attığımda, sadece birkaç saat önce gönderdiğini gördüm.

"Buna inanmakta zorlanacağını biliyorum, Rogue," dedim kuru bir sesle. "Ama aşk acısı çeken bir kız öğrenci gibi oturup senin aramanı beklemiyorum."

"Bu seferki zamana duyarlı, Merrick," diye tersledi, lafımı duymazdan gelerek.

Demek bu yüzden bana bir e-posta daha göndermek yerine aramıştı.

"Söylentilere göre sana verdiğim hedef bir banka soygununa karışmış. Şu anda. Onu dışarı çıkarırsanız, gereken o kadar büyük bir karmaşa olmaz."

Audrey ile ilgili durumu ona açıklamayı ve başka bir ajan atamasını isteme şansını kullanmayı düşündüm. Ama Rogue şirketinin adından da anlaşılacağı gibi acımasızdı. Eğer bu adamın bir kalbi varsa, o da uzun zaman önce sökülüp atılmıştı. Kendi yöntemiyle, halkı onun himayesi altındaydı. Ama bu, aşk gibi bir şey yüzünden kendilerini savunmasız bırakan insanlara sempati duyduğu anlamına gelmiyordu.

Yine de ne biliyordum ki?

Kendi kadını ve çocuklarını bir depoda saklıyor olabilirdi. Yine de Audrey'i paylaşmaya hazır değildim. Özellikle de patronumla.

"Bana şimdi neler olduğunu anlat."

Banka soygununun ayrıntılarını anlattı, peşinde olduğum adamın bir rehine alıp kaçtığı gerçeğiyle bitirdi.

Lanet olsun. Bu orospu çocuğunu ve Audrey'i aynı anda idare etmenin bir yolunu bulmalıydım.

"Ben hallederim," diye mırıldandım.

Rogue homurdandı ama telefonu kapatmadan önce başka bir şey söylemedi.

Sana da güle güle, pislik.

Bilgisayarıma döndüm ve soygunun gerçekleştiği bankayı araştırdım. Girebileceğim bir sürü sokak kamerası ve güvenlik kamerası olan iş yeri vardı. Yüz tanıma taraması yaptım ve çok geçmeden Jack'i gördüm. O ve bir suç ortağı bir kadını silah zoruyla bir minibüse sürüklüyorlardı. Oradan onları açık yola kadar takip ettim. Eşleşen diğer araçlarla bir kabuk oyunu oynadıklarında neredeyse onları kaybediyordum. Ancak işimde çok iyiydim ve beni alt edemediler. Bir noktada, minibüs yolun kenarına çekildi ve suç ortağı kafa üstü dışarı yuvarlanmadan hemen önce yolcu kapısı açıldı. Sonra minibüs tekrar hareket etti ve ben de geride kalan adamı düşünmeden altıda kaldım. İçgüdülerim bana onun öldüğünü söylüyordu.

Sonunda, minibüs uydu yayınına geçmemi gerektirecek kadar çok yol kat etmişti - evet, Ruthless Corp en havalı oyuncaklara sahipti.

Minibüs nihayet büyük bir deponun arkasındaki park yerine girdiğinde, adresi araştırırken bir gözüm uydu görüntüsündeydi. Binanın şemasını bulmam uzun sürmedi. Jack kadını içeri sürüklemişti ve ben de seçeneklerimi düşünürken kaşlarımı çatmıştım. Ona yardım edecek kadar yakın değildim ama onu o pisliğin merhametine bırakmak da bir seçenek değildi.

Yolun biraz aşağısında başka bir araç aniden durdu. SUV'u tanıdığımı fark ettiğimde şok oldum.

Huntley.

Eski takım arkadaşım soygunun gerçekleştiği kasabada yaşıyordu ve geçen bir buçuk yıl boyunca yaptığımız konuşmalardan parçalar zihnimde yeniden canlanmaya başladı. Banka veznedarıyla ilgili bir şey. Onunla olan ilişkisinde daha fazlası olduğundan şüphelenmem için yeterince ketum davranmıştı.

Huntley'in kadını o şerefsizin elinde miydi?

Kafamda bir fikir oluşmaya başladı. *Bu işe yarayabilir.*

Telefonumu elime aldım ve gönder tuşuna basmadan önce başka bir şifreli numara seçtim.

"Bu bekleyebilir mi?" Huntley selamlamak yerine havladı.

"Sanırım o depoya silahlarla girmeden önce söyleyeceklerimi duymak isteyeceksin," dedim.

Bir anlık gergin bir sessizlik oldu, ben de hemen meramımı anlattım. "Bu, sen bana yardım et, ben de sana yardım edeyim türünden bir çağrı."

"Ayrıntılar," diye sabırsızca sordu.

B Merrick'le ne zaman seks yapsak, sonrasında kendimden geçiyordum. Akıllara durgunluk veren orgazmlar görünüşe göre uyku ilaçlarından daha iyiydi, en azından benim için. Ama ben bir kez daha uyurken benimle yatakta kalmadığı için kaçırdığım ateşli kız için değil. Kendi kendime homurdanarak yataktan kalktım ve dolaptan onun beyaz, düğmeli gömleklerinden birini kaptım. Mümkün olduğunca cazip görünmeye çalışarak, sadece birkaç düğmeyi yerine kaydırdım ve külotla uğraşmadım.

Banyoya uğradıktan sonra, beni komaya sokan adamı aramak için yatak odasından çıktım. Beni yatağında yalnız bıraktığı için onu pişman etmek için yanıp tutuşuyordum. Her ne kadar beni kaçırdığı için ona gerektiği kadar üzülmemiş olsam da, kolay lokma değildim. Merrick'in benim hakkımda bunu öğrenmesinin zamanı gelmişti ve yeni keşfettiğim kadınsı hünerlerimi kullanarak bunu ona öğretmek kulağa çok eğlenceli geliyordu.

İninde ilerlerken, dışarıdan metruk gibi görünen bir binanın içine inşa ettiği konforlu eve hâlâ hayranlık duyuyordum. Daha önce hayranlığımı, depodaki amacının bu olduğuna dair bir yorumla geçiştirmişti ama alçakgönüllülüğü çevremdeki etkiyi azaltmamıştı. Lüksün kucağında büyümüştüm ama kendimi yine de etkilenmiş buldum.

Merrick'in sanat eseri seçimini takdir etmek için birkaç kez durakladım ve sesinin derin mırıltısı koridordan aşağıya doğru süzüldüğünde milyonlar değerinde orijinal bir Jackson Pollock tablosu olduğundan neredeyse emin olduğum şeye bakıyordum. O yöne doğru ilerledim ama ofisine yaklaşırken durakladım. Merrick odanın benim keşif yapmam için yasak olduğunu söylemişti,

Ama kapı tam olarak kapanmamıştı ve o da içerideydi, bu yüzden kuralın bu koşullar altında geçerli olmadığını düşündüm.

"Peşinde olduğunuz adam, Jack Carlson, benim hedeflerimden biri. Beklenmedik bir durumla karşı karşıyayım."

Kapıyı iterek sonuna kadar açtım ve parmağımı üzerimdeki gömleğin açık yakasında gezdirdim. Telefonla konuşuyor olmasına rağmen Merrick beni hemen fark etti ve başını salladı, gözleri uyarmak için keskinleşmişti. Karanlık bakışları bana kilitlendiğinde fısıldadım, "Ben uyanana kadar o büyük yatağında kalsaydın, o zaman sana gördüğüm seksi rüyayı anlatabilirdim. Belki onu gerçeğe bile dönüştürebilirdik." İlk düğmeyi açtığımda bana ters ters baktı.

Merrick ahizeyi kapattı, böylece hattın diğer ucundaki kişi onu duyamayacaktı. "Kendine bir şaplak daha hak edeceksin Audrey," diye homurdandı. "Şimdi uslu bir kız ol ve uslu dur."

Avucunun popomun yanaklarına battığını ve ne kadar hatırladığımda omurgamda bir ürperti oluştu. Elini ahizeden kaldırıp gözlerini benden ayırmadan konuşmasına devam ettiğinde yaramazlık yapmayı ciddi ciddi . "Sana deponun planlarını göndereceğim. Onu benim için çıkarırsan sana borçlu kalırım."

Beni tepeden tırnağa tararken, dilini alt dudağını ıslatmak için dışarı çıkarırken, kara gözlerindeki şehvetli parıltı beni büyüledi. Tadımın neye benzediğini hatırlayıp hatırlamadığını merak etmekten kendimi alamıyordum. Meme uçlarım, üzerlerini örten yumuşak malzemeyi iterek çakıllaştı ve eğer külot giyiyor olsaydım sıırıslam olurlardı.

"O zaman ödeşmiş oluruz." Merrick bir an durakladı, muhtemelen karşısındakinin ne dediğini dinlemek için. "Planlar otuz saniye içinde elinizde olacak. İşverenim için yapıldığına dair kanıt gönder. Sadece herkesi bu lanet resmin dışında tut ki kimse işi yapanın ben olmadığını anlamasın."

"Hooyah" diye mırıldanırken parmakları klavyesine hızla vuruyordu.

Merrick ayağa kalkıp bana doğru ilerlemeye başlayıncaya kadar az önce duyduğum her şey nihayet beynime kaydoldu. O yakınımıdayken beni saran şehvetli sisten sıyrılıp ellerimi havaya kaldırdım ve bir adım geri çekildim. Ellerinin iki yanında kenetlenmesinden ve çenesindeki bir kasın zıplamasından bundan hoşlanmadığını anlayabiliyordum ama Merrick sözsüz ricama boyun eğdi ve aniden durdu.

Kafamda milyonlarca düşünce dönüp duruyordu ve sormam gereken pek çok zor soru vardı. Sırf beni en iyi arkadaşımın düğününden çalan adama sırlısıklam aşık olduğum için görmezden gelemeyeceğim şeyler. Onunla daha güvende olduğumu söylediğinde Merrick'e inanmıştım ama ona gerçekten bedenimle birlikte kalbimi de vereceksem belirsiz cevaplardan daha fazlasına ihtiyacım vardı.

Hayatımın yönünü değiştirebilecek bu konuşmayı başlatmak için önce en kolay soruyu sormaya karar verdim. "Hooyah askeri bir şey, değil mi? Sen asker miydin?"

"Asker değil, denizci." Aradaki farkı anlamadığım için kaşlarım şaşkınlıkla çatılınca iç geçirdi. "Donanmadayken, rütben ne olursa olsun, denizcisin."

Verdiği cevapla pek bir şey anlatmamıştı ve bilgi eksikliği beni hayal kırıklığına uğratmıştı. "Benden sonsuza kadar sır saklayamazsın. Eğer aramızdaki bu şeyin yürümesini istiyorsan, hayır."

"Sen benim kadınımsın. şey bu." Bana doğru sinsice yaklaştı ve karanlık gözlerindeki yırtıcı parıltı kalbimi hızlandırdı. Tekrar geri çekilmeye çalıştığımda parmaklarını bileğime doladı ve beni göğsüne doğru çekti. "Ve bu asla değişmeyecek, Audrey."

Boştaki elimi göğsüne vurdum. "O zaman benimle bir şeyler paylaşmayı öğrensen iyi olur koca adam."

"Kahretsin," diye inledi ve iç çekerken alnını benimkine dayadı. "Ne dediğini anlıyorum kedicik. Her şeyi içimde tutmaya alışkınım ve sakladığım sırlardaki karanlıkla seni lekeleme fikrinden hoşlanmıyorum. Ama ihtiyacın olan buysa paylaşabileceğim her şeyi paylaşırım."

Teklifinin ağırlığını ruhumun derinliklerinde hissettim, bu konuşmanın beklediğimden daha iyi geçeceğine dair umutlanmaya başladığımda karnımda kelekler uçuşmaya başladı. "Donanmada ne yaptın?"

"Coronado'da görevli bir SEAL olarak ekiplerde görev yaptım." Beni siyah deri bir kanepeye doğru götürdü ve oturduktan sonra beni kucağına çekti, popom kalçalarının üzerindeydi ve bacaklarım minderlerin üzerinde uzanıyordu. Daha fazla ayrıntıya girerken parmakları saçlarımın uçlarıyla oynadı. "Donanmada yirmi yıl hizmet etmekten ve emekli maaşımla emekli olmaktan mutlu olurdum ama birkaç yıl önceki son görevimizden sonra ekibim ihanete uğradı. Kimliklerimizin her zaman korunması gerekiyor, bu yüzden belirli ayrıntıları birim dışından kimseyle paylaşamıyoruz. Çok gizli sahip bir gizli operasyon yürüttüğümüzde, döngüde olan kişilerin listesi

çok kısaydı. İsimlerimiz intikam peşindeki bir terör örgütüne sızdırıldığında, onlara bu bilgiyi verebilecek çok fazla insan vardı. Ekibimin üyeleri ailelerini güvene almak için çabalarken, ben de bize ihanet eden piçin peşine düştüm."

İşlerin ne kadar kolay ters gidebileceğini ve Merrick'in öldürülebileceğini düşününce, konuşmadan önce boğazımdaki yumruyu yutmak zorunda kaldım. "Onu buldun mu?"

"Evet, sonra da yapmam için eğitildiğim şeyi yaptım, tehdidi ortadan kaldırdım." diye cevap verirken kolları bana daha sıkı sarıldı.

Belki bu beni kötü bir insan yapıyordu ama parayı birlikte görev yaptığı adamların ve onların masum ailelerinin hayatından üstün tutan birinin ölümü için kendimi kötü hissedemezdim. İşler farklı şekilde gelişseydi Merrick'in ölümünden onlar sorumlu olacaktı. Ama ona ne olduğu konusunda endişeliydim. "Ne yaptığını öğrenen oldu mu?"

"Kahretsin hayır, ordu beni çok iyi eğitmişti. O piçin katilinin kimliği bugün hâlâ gizemini koruyor." Derin kıkırdaması pek mizah içermiyordu. "Davaya atanan NCIS ekibi onun ölümünü çok yakından incelememi. Üst düzey yetkililer onun sızıntıyla bağlantılı olduğunu düşündüler ve tüm bu karmaşanın kamuoyuna yansımaları istemediler. Bu yüzden bu pisliği derinlere gömdüler ve yeniden katılmadığımda soru sormadılar. Askeri mahkeme yerine onurlu bir terhis aldım ve Donanma kirli küçük sırrını saklamak zorunda kaldı."

"Bu kararı vermek zorunda kaldığın için üzgünüm." Yaptığı şey yüzünden askeri bir hapishanede çürümediği için mutluydum ama bir başkasının açgözlülüğü yüzünden askeri kariyerinden vazgeçmek zorunda kaldığı için de biraz kızgındım. "Donanmadan ayrıldıktan sonra ne oldu?"

Eli sırtımdan yukarı doğru kayarak boynumun arkasına dolandı ve beni yerimde sabitledi. "O tetiği çektiğimde asla geri dönemeyeceğim bir çizgiyi aştım, bu da hizmet ederken öğrendiğim benzersiz beceri setini kullanabilecek bir ekipte bir pozisyonu kabul etmemi kolaylaştırdı."

Merrick gizemle çevriliydi ama bana açıldıkça bulmacanın bazı parçaları yerine oturmaya başlamıştı. Ama yine de resmin tamamını göremiyordum ve sanki büyük bir şeyi kaçırmışım gibi hissediyordum - tanıştığımız gün Stacey'nin odasında ne yaptığı gibi. "Seni Jonah mı işe aldı?"

MERRICK

"**Y**es," diye sessizce cevap verdim. Yalan söylemeyeceğime söz vermiştim ama tüm gerçeği duymaya hazır olduğundan emin değildim.

Cevabımı daha fazla açmadığımda kaşları çatıldı ve başını yana eğdi. "Bunu neden yapsın ki? Jonah'ın dünyanın her yerinde adamları var, özellikle de New York'ta."

"Onları kullanmak işin ona kadar uzanması riskini doğurur." Dudaklarını ince bir çizgi halinde bastırdı ve gözlerini kıstı.

"İnsanların Stacey'nin kayboluşunu araştırdığını bilmesini istemedi mi?"

İçimi çektim ve eli hariç onu bıraktım. Elini tutarak onu oturma odasına götürdüm ve geniş, rahat koltuklardan birine oturttum. Hızlı ve sert bir çekişle kucağıma yuvarlandı ve vücudunu bana yaslanana kadar kaydırđım. Sonra kaçmaya çalışırsa diye onu kollarımla sardım.

"Arkadaşını bulmak için işe alınmadım, kedicik. İşim bu değildi. Bunu araştırmak tamamen işverenimin Jonah'a yaptığı bir iyilikti."

"İş neydi?"

Bir an nefesimi tuttum, bu bilginin hayatımızın gidişatını belirleyeceğini ve muhtemelen bana bakışını değiştireceğini biliyordum.

Hayattaki seçimlerimden utanmıyordum. Bu bendim ve bu konuda herhangi bir endişem yoktu. Ama o olabilirdi ve eğer bunu kaldıramazsa, onu bırakacak gücüm olduğundan emin değildim.

"Barrington," diye mırıldandım sonunda.

Bir dakika boyunca alt dudağını çiğnedi ve güzel yeşil gözlerinden zihnindeki çarkların döndüğünü görebiliyordum. "Paul Barrington."

Başımı salladım.

"O artık ölü." Bir

baş sallama daha.

Her şeyi bir araya getirdiği anı biliyordum. "Merrick, sen kiralık katil misin?"

"Tetikçi etiketini tercih ederim," diyerek gergin bir gülümsemeye alay etmeye çalıştım. Gözleri büyüdü ve korkuyla doldu.

Kahretsin.

"Yine de kurallarım var," diye onu temin ettim. "Öldürmeyi kabul edeceğim tek hedef cehenneme atılmayı hak ediyor. Onlar kötü, kötü insanlar, kedicik."

"Ama, ama... yapabilirsin," diye kekeleydi, doğru sözcük kombinasyonunu bulmakta zorlanıyordu.

Açıklamamdan sonra korkusu hiç azalmamıştı ve kollarımdan kurtulmak için çırpınmaya başladı. Bu işi çözene kadar onu asla bırakmayacaktım.

"Seni asla incitmeyeceğim Audrey," dedim alçak bir ses tonuyla ve başımı hafifçe hareket ettirerek bakışlarıyla buluştum.

"Bunu biliyorum!" diye karşılık verdi gözlerini devirerek.

"Diğer insanları öldürmem mi seni benden korkutuyor?" Sessizce sordum.

"Senden korkmuyorum, seni koca sersem!" diye bağırdı. "Senin için korkuyorum!"

Yüz ifadesi endişeli bir hal aldı ve ben şaşkın bir sessizlik içinde otururken o ellerini birbirine vurmaya başladı. "Ya yaralanırsan? Ya bir gün peşinde olduğun kişi önce seni öldürürse? Yapamam... Birbirimizi daha yeni bulduk. Emin olduğum tek şey senin tehlikede olduğunken sevdiğim adamın bir anda ortadan kaybolmasını kaldırabilecek bir kadın değilim!" Gözleri fincan tabağı gibi yuvarlaklaştı ve ellerini yanaklarına götürürken ağzı açık kaldı. "Aman Tanrım! Korunmuyorduk ki! Ya hamileysem!" Sonra her iki eliyle gömleğini avuçladı ve "Hamile olabilirim!" diye bağırdı.

Sersemliğimden kurtulmayı başardıktan sonra, gevezeliğini durdurmak için Audrey'nin ağzını bir elimle kapattım. "Eğer değilsen, boşalana kadar seni döllerimle dolduracağım," dedim ona kesin bir sesle.

Bir şeyler söylemeye çalıştı ama sözleri elimle boğuldu.

"Sakin ol, kedicik," diye emrettim. Derin bir nefes aldı ve kıpırdamadan oturmaya çalıştı ama vücudu hâlâ endişeli bir gerginlikle titriyordu.

Çabasını takdir ederek gülümsedim. "Şimdi, bana sevdiğin adam dediğin kısma geri dönelim."

Nefes nefese kaldı ve şok içinde bana baktı, başını sallamaya başladı. Elimi yavaşça ağzından çektim ve ona sert bir bakış attım. "İnkâr etme Audrey, yoksa bana yalan söylediğin için o küçük güzel kışını kızartırım."

"I..." Yüzü pembeleşti, çilleri ortaya çıktı, bu da sikimin zıplamasına neden oldu. Hareketi hissettiğinde yanaklarında ikiz kıpkırmızı halkalar oluştu. Kızardığında çillerinin çoğalıyor gibi görünmesine bayılıyordum. Dilim her birini yalamak için kaşınıyordu.

Gözlerinin içine bakarak ellerimi kalçalarına koydum ve pantolonumdaki şişkinliği seksine doğru bastırırken onu yerinde tuttum. "Bana beni sevdiğini söyle, kedicik," dedim.

İnledi, ben de durdum ve bana ters ters baktı. "Söyle bana." Sonra aklıma geldi ki, aşkının varlığını itiraf etmesi için bile zorlamak istemiyordum. Bu yüzden sesimi yumuşattım ve pazarlık ettim: "Söyle ki ben de söyleyebileyim."

Bu, onun dik oturmasına ve gözlerini umutla aydınlatmasına neden oldu. "Beni seviyor musun?"

Gülümsedim ve ona göz kırptım. "Söyle bana, ."

Yüzünde güzel bir gülümseme belirdi ve kollarını boynuma dolayarak bana sıkıca sarıldı. "Seni seviyorum Merrick," dedi tatlı bir sesle kulağıma. Elimi ensesine koyup hafifçe çektim ve biraz geriye yaslanmasını istediğimi belli ettim. Bunu yaptığında, yüzünü avuçlarımin arasında tuttum. "Seni bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyorum Audrey. Buruşmuş kalbim için mümkün olabileceğini düşündüğümde daha fazla. Seni ve o seksi çillerini gördüğüm an" -bana ters ters baktı, ben de kıkırdadım- "benim oldun. Karanlığımdaki güneş ışığı, hayatımın aşkı ve önemli olan tek kişi."

Audrey'nin ifadesi yumuşadı ve gözleri muhteşem bir yeşim tonuna dönüştü ama gerginlik vücudunu tamamen terk etmemişti. Hâlâ küçük bir miktar kendini tutuyordu. Bana her şeyini vermesi için neye ihtiyacı olduğunu içgüdüsel olarak biliyordum. "Emekli oluyorum, kedicik."

Yüzü aydınlandı ama bunu saklamaya çalıştı. "Olmadığın biri olmanı istemiyorum. Seni olduğun gibi seviyorum ve eğer iyi olduğun şeyi yapmaya devam etmek istiyorsan..."

"Her şeyden önce, işte kalmak seni ve çocuklarımızı riske atar ki bu *asla* yapmayacağım bir şey," dedim kararlı bir . Sonra alnımızı birbirine yaklaştırdım ve şefkatle, "Sen benim en iyi halimi ortaya çıkarıyorsun, Audrey. İhtiyacın olan her şey olmak istiyorum. Arkadaşın, kocan, çocuklarının babası. Birinin beni ele geçirme ihtimali yok denecek kadar az olsa da, bunu şansa bırakmak istemiyorum. Bana burada ihtiyacın var, o yüzden burada olacağım."

"Ne diyeceğimi bilemiyorum," diye nefes aldı.

"Benimle evleneceğini söyle," diye karşılık verdim hemen. Sonra omuz silktim ve mırıldandım, "Aslında başka seçeneğin yok."

Audrey güldü ve bu müzikal ses kalbimi ısıttı. Hayatımın geri kalanında her gün bu sesi duyarak yaşayacağıma dair kendime söz verdim.

"Hmm, belki de bende biraz Stockholm Sendromu vardır," diye cıvıladı sinsi bir gülümsemeyle. "Çünkü seninle evleneceğim, adam kaçırın."

Sırıttım ve onu öpmek için eğildim, ama o beni gafil avladı ve kollarımdan atlayıp kucağımdan indi. "Bu beni zaman zaman yakalamak zorunda kalmayacağın anlamına gelmiyor." Sonra koşmaya başladı.

"Sadece bir şaplak istiyorsun!" Bir kahkahayı bastırarak bağırdım. Ona bir dakika avans verirken gülümsemem hınzırlığa dönüştü. İkimiz de onu yakalayacağımı biliyorduk. Ve yakaladığımda ne olacağını da.

Ben olsam
onu
tutardım.
Sonsuza
kadar.

EPILOG

AUDREY

I Merrick'in bir karar verdiğinde hiç vakit kaybetmediğini çabucak öğrenmişti. Tanıştığımız gün benden uzaklaşmadan önce beni kaçıracağını biliyordu ve bir haftadan kısa bir süre sonra, Grace'in düğünü sırasında beni tıklım tıklım dolu kiliseden çalmak için mükemmel bir plan uyguladı. Kalbimi istiyordu ve ona aşık olmam bir günden az sürdü.

-Beni daha yeni kaçırmış olmasına rağmen. Beni karısı yapmak istiyordu ve bana evleneceğimizi söylediğinin ertesi günü -patronunu arayıp istifa ettiğini söyledikten hemen sonra- bunu gerçekleştirmek için Vegas'a doğru yola çıktık. Birkaç hafta sonra beni çoktan hamile bıraktığını öğrendik, tam da istediği gibi. Onunla birlikte Los Angeles'a taşınmadan önce sömestrimi tamamlarken sınıfta bir düzineden fazla kez kustuğumda ona ası tutmadığım için şanslıydı.

Kocamın kontrol edemediği tek şey oğlumuzu doğurduğum zamandı. Doğum tarihimden altı gün sonra, fillere karşı büyük bir sempati duyuyordum. Onlar neredeyse iki yıl ile en uzun gebelik süresine sahip memelilerdi. Kendimi neşelendirmek için bu küçük bilgiyi araştırmıştım, ancak aşırı aktif hormonlarım beni tüm dişi filler için ağlatmıştı çünkü o kadar uzun süre hamile kalmayı hayal bile edemiyordum - bazen o noktaya yaklaştığımı hissetsem bile. Tıpkı şimdi olduğu gibi, iki maço adam gözlerinde korkuyla bana bakarken. "Bana her an kırılacakmışım gibi bakmayı kes."

"Merrick homurdandı, bakışları yuvarlak karnımı ovuşturduğum yere kaydı.

"Keşke." Donanmadan izinli olduğu sırada ziyarete gelen Deacon'a baktım ve fısıldadım, "Doktorun son randevumda önerdiği her şeyi denedik ve henüz hiçbir şey olmadı."

Deacon'la sadece birkaç kez karşılaşmıştım ama bir SEAL'in gözünden hiçbir şeyi kaçıramayacağımı bilmem gerekirdi. Başını yana eğerek, "Ne tür şeyler denedin?" diye sordu.

"Doktorun harika önerileri vardı." Yanaklarım ateşle dolarken Merrick'in gözleri çapkın bir parıltıya büründü. Bana seksi bir sırıtış fırlattı ve gamzeleri yanaklarında patladı. "Benim favorilerim-"

Neyse ki yanımda oturuyordu da, doğumu başlatmak için seks ve meme ucu uyarımını nasıl denediğimizden bahsederken avucumu ağzına kapatabiliyordum. "Baharatlı yiyecekler, taze ananas ve egzersiz" diye açıklarken elimi orada tuttum.

"Egzersiz." Merrick'e sırtıttı. "Artık buna böyle mi diyorlar?"

Merrick parmaklarımı ısırdı ve omurgamdan aşağı bir ürperti akarken bir çığlıkla elimi çekti. Sonra kaşlarını kaldırdı ve "Üç harf de orada, sanırım yeterince yakın." diye espri yaptı.

"Egzersiz" kelimesindeki harfleri çözmem ve "seks" kelimesini hecelemek için e, x ve s harflerinden birini çıkardığını fark etmem bir anımı aldı. Ayağa kalkmak için masadan uzaklaştım ve "İyi oynadın" diye mırıldandım.

Merrick'in karanlık bakışları vücudumda gezindi, bacaklarımdan aşağı sıvı fişkirirken haykırdığımda gözleri büyüdü. "Lanet olsun, suyun geldi!"

Ayağa fırladı ve beni kollarına alıp arabaya götürdü. Deacon bizi takip etti ve Merrick'in eli üçüncü kez emniyet kemerini takmaya çalışırken kayınca onu iterek yoldan çekti. Bana yardım ettikten sonra ayağa kalktı ve kapıyı çarparak kapattı. Merrick orada durmuş bana bakıyordu, bu yüzden Deacon onu kafasından kelepçeledi ve "Kaldır kışını, denizci" dedi.

Merrick, karnımı tuttuğumda ve kasılmalarım başladığında inlediğimde şaşkınlığını üzerinden attı. Arabanın diğer tarafına koştu ve anahtarı kapıya soktu. Belli ki ıskalamıştı çünkü Deacon onun yanına gelirken küfretti. Anahtarları kaptı ve Merrick'i arka kapıya doğru itti. "Ben sürerim," diye iç geçirdi ve Merrick benimle birlikte arkaya tırmanırken sürücü koltuğuna oturdu. Bir kasılma daha geldiğinde elimi tuttu ve ben haykırdım. "Nasıl oluyor da hastaneye giden hep ben oluyorum?"

Kadınlarınızdan birinin bebeği mi var?" Deacon arabayı garaj yolundan çıkarırken mırıldandı.

Acı geçtiğinde nefes nefese "Ne demek istiyorsun?" diye sordum.

Merrick, "Hikâyeyi geç ve yola odaklan, ahmak," diye homurdandı.

Parmaklarımı koluna geçirdim. "Onu durdurma. Hikaye beni acıdan uzaklaştırmaya yardımcı olacak."

"Merak etme Audrey. Kocan belalı olabilir ama ben de öyleyim. İşim bitene kadar beni susturamaz," diye güvence verdi Deacon, dikiz aynasından bize sırtarak.

"Yanlış, gerçekten istesem ağzını kapatabilirim." Merrick avucunu karnımın üzerinde gezdirdi. "Ama şanslısın ki Audrey söyleyeceklerini duymak istiyor, bu yüzden tam olarak nasıl yapacağımı göstermek zorunda değilim."

Deacon trafikte ustalıklı ilerliyor, Merrick'in en hızlı yol için verdiği talimatları takip ediyor ve yandan da bana diğer SEAL elemanlarından Huntley'nin karısı ilk bebeklerini dünyaya getirdiğinde ne kadar kötü durumda olduğunu anlatıyordu. Onun nasıl bayıldığını duyunca attığım kahkahalar, en güçlü kasılma beni vurduğunda bir iniltiye dönüştü.

Merrick bileğine takılı Patek Philippe marka saate baktı. "Birbirlerine çok yaklaşıyorlar. Daha hızlı sür."

"Siktir," diye tısladı Deacon. "Los Angeles trafiği hızlanmayı pek de kolaylaştırmıyor Shadow."

"Bir yolunu bul, dostum. Karımın ilk çocuğumuzu bu arabada doğurmasını istemiyorum," diye homurdandı Merrick.

Gözlerimi devirdim ve iç çektim. "Hastaneden sadece birkaç mil uzaktayken Kohen'i buraya getirmemin imkanı yok."

Kasılmalarım uzamaya başladıkça başarabileceğimizden şüphe etmeye başlamıştım ve sonunda hastanenin önüne geldiğimizde rahatlayarak haykırdım. Merrick arabadan atladı ve beni dışarı çıkarmadan önce bir tekerlekli sandalye kaptı. Kapıyı arkamızdan kapatır kapatmaz, Deacon kaldırımdan uzaklaşırken lastikler gıcırdadı. Merrick beni yerleştirdi ve hastaneye götürdü, bir kasılma daha geldiğinde elimi tutmak için kapının yanında durdu. Sonra içeri girdiğimizde "Burada yardıma ihtiyacımız var" diye bağırdı.

Bir hemşire koşarak yanıma geldi, önümde diz çöküp bilgilerimi sorarken nabzımı kontrol etmek için bileğimi tuttu. Merrick ne kadar , doğumun ne zaman başlayacağını ve doğumun ne zaman biteceğini anlatırken ben nefes nefese bir kasılma daha geçirdim.

Kasılmaların zamanlamasını ve ona suyumun geldiğini ve doktorumuzun arabadan onu aradığı için zaten yolda olduğunu söyledim.

Deacon'ın arabayı bu kadar çabuk park etmeyi nasıl başardığından emin değildim ama hemşire -etiketine göre adı Piper'dı- ayağa kalkarken bize seslendiğini duydum. Yüzündeki şaşkın ifadeyi tanıdım. Merrick'le ilk tanıştığımda benim yüzümde de aynı ifade vardı. Omzumun üzerinden Deacon'a baktığımda, onun da dikkatinin tamamen ona odaklanmış olduğunu gördüm. Avuçlarımı birbirine sürterek, "Bu eğlenceli olacak," diye mırıldandım.

Yorumum Piper'ın dikkatini Deacon'dan uzaklaştırdı. "Bu eğlenceli mi olacak?" diye yankılandığında gözleri büyüdü. Daha önce doğum yapmayı bu şekilde tarif eden bir hastam olduğunu sanmıyorum. Genellikle kasılmalar sizinki kadar birbirine yakın olduğunda ne kadar çabuk epidural yapabileceğimizi sorarlar."

Merrick tekerlekli sandalyenin etrafından dolandı ve Piper'ı iterek yolundan çekti, kara gözlerinde endişe parlıyordu. "İlaçlara ihtiyacın var mı, kedicik? Çünkü eğer çok acı çekiyorsan sana şimdi vermelerini sağlayacağım."

Kocamın sağlık personelinin korkutarak istediği her şeyi yaptırabileceğinden hiç şüphem yoktu ama güvenlik ekibinin, onun risk oluşturduğunu düşündükleri için burada bulunduğumuz süre boyunca odamın dışındaki koridorda volta atmasına ihtiyacım yoktu. Elini okşayarak yüzüme bir gülümseme yerleştirdim ve "Doğum odasına gidene kadar iyi olacağıma eminim" diye mırıldandım.

"İşte şimdi seni oraya götüreceğim." Piper, beni asansöre doğru itmek için tekerlekli sandalyenin arkasına geçmeden önce Deacon'ı bir aşağı yukarı süzdü. Kulağıma doğru eğilerek, "İki numaralı seksi kim?" diye fısıldadı.

Deacon "Bir aile dostumuz" diye cevap verdiğinde arkamdan irkildiğini hissettim.

"Dediğim gibi," diye fısıldadım, her iki adamın da beni duyabileceğini bilmeme rağmen. "Bu eğlenceli olacak."

Deacon ve Piper'ın birbirlerinin etrafında dönmelerini izlemek, ıkınma zamanım gelmeden önceki tüm saatlerin geçmesine yardımcı oldu. Kocamın SEAL kardeşlerinden birinin, ilk oğlumuz doğarken kadını bulduğunu bilmek de ileride müthiş bir hikaye oluşturacaktı.

EPILOG

I Bıramı verandadaki masaya bıraktım ve etrafımdaki eski takım arkadaşlarıma ve ailelerine baktım. Bunu yılda birkaç kez yapardık, barbekü ya da başka bir klişe için evlerimizden birinde toplanırdık aile etkinliği.

Geçmişlerimizi göz önünde bulundurduğumuzda, Huntley'nin en küçük kızı onu zıplama evine sürüklediğinde gülmekten kendimi alamadım. Ta ki kızımı lazımlığa gitmeye ikna etmeye çalışırken beni başımda taçla yakalayana kadar.

Aynı küçük kızın on altı yaşına yeni girmiş olması ve üst katta balo ve ilk randevusu için hazırlanıyor olması beni şaşırtıyordu.

Bir randevu.

Audrey kızlarımdan herhangi birinin karma bir özel okula gitmesine izin vermem için beni nasıl ikna etti... nasıl olduğunu çok iyi biliyordum. Seksi küçük ağzı sikimin etrafını sarmıştı.

Ama bir oral seks -her ne kadar muhteşem olsa da- beni bir randevuya ikna etmeye yetmedi. O da bunu biliyordu. Bu yüzden bunu arkamdan ayarlamıştı, af dilemek için falan.

O ve Lana bu sabah bana söylediklerinde çılgına dönmüştüm. Küçük kızım su açana ve karım bana büyük kötü kurtmuşum gibi bakana kadar. Onunla bir anlaşma yapmıştım. Lana'yı buradan alacaktı ve onunla ilk ben tanışacaktım. Sonra kızımız geldiğinde ve ayrıldığında bana mesaj atacaktı ve saat tam on birde evde olacaktı.

Şoförlük yapmak ve serseriye göz kulak olmak istedim ama Audrey ailesinin onları götürmesi için ayarlamaları çoktan yapmıştı.

Lana kollarını bana dolayıp teşekkür çığlıkları atarken, ben de karıma dik dik bakarak başının büyük bir belada olduğu konusunda onu sessizce uyardım. Sadece gülümsedi ve onlar odadan çıkarken kıcıını biraz daha oynattı.

Bu gece onu nasıl cezalandıracağımı düşünürken ağzımın kenarlarında bir sırtıma belirdi. En büyüğümüz Kohen donanmadan izinli olarak evdeydi ama Cash'in arka bahçesinde kamp olan diğerk çocuklara yardım etmeyi kabul etmişti. Bu da evin bize kalacağı anlamına geliyordu.

Kohen başını sürgülü cam kapıdan uzatarak, "Baba," diye seslendi. "O burada."

Islık çaldım ve toparlanma hareketi yaptım. Birkaç denizci, birkaç asker, bir havacı ve hatta bir hortlak hemen bana doğru yöneldi. Her zamanki gibi hepimiz toparlanıyorduk ama bu gece biraz daha hızlanmış olabilirdik.

Kohen koridorda bekliyordu ve ben birkaç adım arkasında dururken kapıya cevap verebileceğini bildirmek için çenemi kaldırdım. Adamların geri kalanı oturma odasının etrafına dağılmış, olabildiğince korkutucu görünüyordlardı.

Zil çaldı ve Kohen kapıyı uzun boylu, sarışın bir gence açtı. Temiz ve masum görünüyordu ama onun yaşındaki erkeklerin aklından neler geçtiğini çok iyi biliyordum. Küçük tatlı kızımın onun rüyalarında oynadığı fikri neredeyse çocuğu bahçeye atmama ve kapıyı çarpmama neden olacaktı. Ancak Lana'nın gözyaşlarının hatırası onu evden kovmama engel oldu.

"Dikkat!" Kohen bağırdı, çocuğun ödünü kopardı ve neredeyse beni güldürecekti. En büyük çocuğum üniformasının içinde, en uzun boyuyla ayakta duruyor ve çoktan kaçmaya hazır görünen Lana'nın flörtüne ters ters bakıyordu. Eğer bu pısırik biraz korkutmaya dayanamıyorsa, kızım için yeterince iyi değildi. Hiç kimse değildi. Ama Audrey beni bir gün biriyle yetinmek zorunda kalacağıma ikna etmişti. Küçük kızlarımın neden bekâr kalamadığını bilmiyordum. Ama Lana'yı almaya gelen küçük tıfila baktığımda, bu da mücadeleyi kaybettiğimi bir kez daha hatırlattı.

"Rahat, denizci," dedim hoyratça, yüzüme çocuğun müttefiki olduğumu düşünmesine yetecek kadar bir gülümseme yerleştirerek. "Sen Jefferson olmalısın," diye selamladım. Yumuşak ses tonum karşısında rahatlamış görünüyordu ve Kohen'e kaçamak bir bakış daha attıktan sonra bana doğru bir adım attı.

"Evet-um"- boğazını temizledi ve ağırlığını diğer ayağına verdi-"Evet."

"Evet, *efendim!*" Kohen kulağına hırladı ve çocuğun bir adım sıçramasına neden oldu. Gülmemek için kendimi zor tuttum ama başardım.

"Ben Merrick. Lana'nın babasıyım. Neden içeri gelmiyorsun, o hazırlanmayı bitirirken birbirimizi tanıyabiliriz?"

Sinirli bir şekilde başını salladı ve avuçlarını takım elbisesinin pantolonuna sildi. "Tamam."

Kohen homurdandı.

Jefferson hemen, "Tamam efendim," diye düzeltti.

Oturma odasına girdim ve arkamda olduğu için, odadaki tüm kasları görünce nefesinin kesildiğini duyduğumda sırtıtmak için kendime izin verdim. *Hooyah, çocuklar.*

"Onlara aldırma Jefferson," dedim sohbet eder bir tonda. "Ben söylemedikçe sana zarar vermezler."

Cash gülümsedi, ancak lanet bir tank gibi inşa edildiği ve genellikle birini öldürmekten iki saniye uzaktaymış gibi görüldüğü göz önüne alındığında, bu korkutma faktörünü ortadan kaldırmadı.

Onu ofisime götürdüğüm arka koridora ulaşmak için adamların arasından yürümek zorunda kaldık. "Otursana Jefferson," dedim masamın etrafında dönüp iri cüssemi sandalyeye indirirken.

Planlandığı gibi Jefferson'ın gözleri önce silah koleksiyonumun sergilendiği sağ duvarı, sonra da bıçak koleksiyonumun sergilendiği sol duvarı taradı. Sonunda oturdu ve bana doğru baktı ama dikkati hemen masaüstüne kaydı.

"Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

diye sordum. "Silah mı?" diye ciyakladı.

Kaşlarımı çattım ve birden arkadaşısı olmadığımı anlamış gibi göründü.

Hayır.

"Bu senin bir insan olduğunu söylemek gibi bir şey," diye homurdandım. Silahı elime alıp sevgiyle baktım. "Bu bir Glock 19. Donanma SEAL'ları tarafından tercih edilir." Çocuk altına işmeden önce silahı masaya geri koydum.

"Başka ne var biliyor musun?"

Başını sarsakça salladı. "Hayır. Hayır, efendim."

Onu ölümcül bir bakışla kıstırdım. "Kızıma zarar verirsen bu silahı kullanırım. Anladın mı?"

"Evet."

"EVET, EFENDİM!" Kohen çocuğun hemen arkasından bağırdı.

Jefferson o kadar sert zıpladı ki, Kohen yakalayıp düzeltmeseydi sandalye geriye doğru devrilecekti.

"Evet, efendim."

Ayağa kalktım ve avuçlarımı masanın üzerine koyarak öne doğru eğildim ve çocuğa baktım. "Uygunsuz bir şey söyler ya da yaparsan haberim olur. Ve"-dramatik bir etki yaratmak için durakladım çünkü bu çok eğlenceliydi -"Cesedini asla bulamayacaklar."

Yüzündeki tüm kan çekildi ve gülmemek için kaşlarımı daha da çattım. "Neden biliyor musun?"

Jefferson tekrar başını salladı.

Kohen eğildi ve doğrudan yüzüne doğru hırladı. "Çünkü o kadar iyi."

Yatak odamıza girdiğimde AUDREY elleri kalçalarında ve güzel yüzünde öldürücü bir ifadeyle beni . Öfkelendiğinde çok tatlı oluyordu, özellikle de çillerini öne çıkardığı için, bu da her zaman onu bir lolipop gibi yalamak istememe neden oluyordu.

Ama yine de o küçük pislğin bebeğime yaklaşmasına izin verdiğim için kızgındım.

"Merrick Ashford! O zavallı çocuğa ne dedin sen? Gözlerime bile bakmadı! Lana rezil oldu!"

"Yatağa gir, kedicik," diye homurdandım, ses tonum ölümcüldü ve onun öfkesini görmezden gelerek dolaba doğru yürüdüm.

İhtiyacım olanı aldım ve tekrar yatak odasına girdiğimde, o hala orada durmuş bana bakıyordu.

"On. Yatakta. Yatağa. Audrey," diye emrettim ona doğru ilerlerken.

Tartışmak için ağzını açtı ama gözlerimdeki bir şey oyun oynamadığımı açıkça göstermiş olmalıydı. Özellikle de ellerimdeki ipek kravatları fark ettiğinde. Ve bazen eğlence için kullandıklarımızdan değil.

Bunları özel günler için sakladım. Karımın kışının kıpkırmızı olduğu ve bir hafta boyunca şaplak yemeyi nasıl hak ettiğini hatırladığı zamanlar.

"Ama ama Merrick!"

Gömleğinin önünü ortadan yırttığımda protestosu bir çığlığa dönüştü. Kısıtlamaları yatağa fırlattım ve gömleğini iterek çıkardım, sonra sütyeninin ön kopçasını açtım ve onu da çıkardım. Sırada eteği vardı ve çıplak, parlayan amını gördüğümde iç çektim. "Şansını zorluyorsun, kedicik," diye homurdandım.

Evlendikten kısa bir süre sonra arka güvertedeydik ve ayağa kalktığında bir rüzgar eteğini o kadar yukarı kaldırdı ki iç çamaşırı giymediğini görebildim. O andan itibaren, evimizin içinde olmadığı sürece komando olmasını yasakladım.

Gözlerimi kapattım ve ona kadar saydım, arkadaşlarımdan birinin sadece benim görmem gereken şeyi görmesi düşüncesiyle öfkemi yatıştırmaya çalıştım.

"Bilmiyorum-" Audrey masum görünmeye çalışıyordu ama hiç havamda değildim.

"Kıçını yatağa koy ve havaya kaldır, karıcığım," diye bağırdım.

Audrey arkasını döndü ve yatağıma tırmanarak dört ayak üzerinde pozisyon aldı. Hay sikeyim. Bu şekilde çok seksi görünüyordu. Hareket ettikçe büyük göğüsleri sallanıyordu ve ağzım sulanıyordu. *Sonra*, kendime söz verdim.

Audrey'nin bileklerinin her birini bir yatak direğine sabitledim, sonra yatağın ucuna gidip onun sulu kıçına bakarken kıyafetlerimi çıkardım.

"Bugün çok kötü bir kediciktin," dedim yatağa tırmanıp arkasında diz çökerken. "Bana yalan söyledin Audrey."

Nefes nefese kaldı. "Ben yapmadım!"

Kırmızı, süt beyazı çilli tene dönüşmeden önce bir yanağıma bir anlığına iz bırakacak kadar sert bir tokat attım. "İhmal, yavru kedi, hala bir yalandır."

"Ama-"

Diğer yanağına da şaplak attım ve acı ve zevkle haykırdı. Parmağımın ucunu yarığından yukarı çektim ve kremasıyla kaplandığında inledim. Parmağımı yalayarak temizledikten sonra her iki yanağına ikişer şaplak daha attım. "Beni manipüle ettin." *Şaplak!* "Kızımı bana karşı kullandın." *Şaplak!* "O pisliğin küçük kızımı almasına izin vermem için beni zorladın." *Şaplak!* *Şaplak!* "Önümüzdeki bir ay boyunca kıçının kabarmasını hak ettin, kedicik."

"Merrick," diye inledi.

"Ama eğer uslu bir kedi gibi davranırsan bu gece seni cezalandıracağım. Anlaşıldı mı?"

"Evet."

Onu defalarca tokatladım, arada bir durup daracık amcığıyla oynadım, ta ki orgazmın eşiğine gelene kadar. Sonra boşalana kadar geri çekiliyor, biraz daha şaplak atıyor ve tekrar yapıyordum.

"Merrick! Lütfen!!" diye yalvardı. "Gelmem gerek!" "Dersini aldın mı, kedicik?"

Tereddüt etti ve ben de homurdandım, "Eğer bana karşı yüzde yüz dürüst olmazsan Audrey, bütün geceyi vücudunu severek, üzerine gelerek, içine girerek geçireceğim ve bir kez bile orgazm olmana izin vermeyeceğim."

Nefes nefese kaldı. "!"

"Artık ikimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz," dedim.

"İyi! Dersimi aldım. Artık senden bir şey saklamak yok."

"Aferin kızıma," diye övdüm. Ama henüz işim bitmemişti. Kıçı pembeydi ama birkaç gün boyunca her oturuşunda sızlayacağını bildiğim kadar kırmızı değildi.

"Cezanı bitirir bitirmez boşalmana izin vereceğim, kedicik," diye mırıldandım. Kıç yanaklarının gölgesinden memnun olduğumda, Audrey ihtiyaçtan aklını kaçırmıştı. Amcığı suyla dolmuştu ve kalçalarından aşağı akıyordu. Nefes alış veriş kesik kesikti ve teni terden nemlenmişti.

Seksini avuçladım ve orta parmağımı deliğine soktum. Parmağımı sıkıca kavradı ve bunca yıldan sonra bile bakire gibi dar olmasına hayret ettim. Karımı becermek cennete en yakın olduğum andı.

Onu sikime almadan önce parmaklayarak orgazma ulaştırmak niyetindeydim ama patlamaya hazırdım. Dizlerimin üzerinde hareket ederek sikimin bacaklarının arasından geçebileceği kadar yaklaştım ve onu sularıyla kapladım. Sonra yavaşça içine ittim, uzun, kalın sikimi neredeyse boğacak şekilde inledim. "Siktir, evet," diye homurdandım. "Çok iyi hissediyorsun, kedicik."

Avuçlarımı gövdesinden yukarı doğru kaydırdım ve daha derine inerken göğüslerini avuçlamak için etrafından dolaştım. "Merrick," diye inledi, sırtını eğdi, böylece ellerim memeleriyle birlikte taşıyordu ve beni aklımdan çıkarmak için kıcını oynattı, böylece kontrolümü kaybedecektim.

"Kes şunu, Audrey," diye emrettim. Sızlandı ama kıcını kasıklarına doğru itmeyi bıraktı. Kendimi tamamen içine oturturken meme uçlarını kıvrıp kopararak onu ödüllendirdim.

Ne zaman sert bir tepe noktasını sıkıştırsam, amının sikimin etrafında kenetlenmesini seviyordum.

"Lütfen, Merrick," diye yalvardı usulca.

Bu hep benim felaketim oldu.

İkimiz de serbest bırakıldığımız için bağırana kadar onu sert ve hızlı bir şekilde becerdim.

Sonra her şeyi tekrar yapmak için onu sırt üstü çevirdim.

Ertesi gün kahvaltıya oturduğumuzda, bardaki uzun sandalyelerden birine tırmanırken yüzünü buruşturdu.

Ben sııttım, o da bana ters ters baktı.

"Bunu hak ettin Audrey," dedim yumurtalarımızı çırpma için ocağa dönerken.

ama inkar etmedi.

Önüne bir tabak yemek koyduğumda mırıldandı: "Madem kıcımda el izini görmek bu kadar hoşuna gidiyor, neden oraya dövme yaptırmıyorum? O zaman sadece bir kez acır."

Yıllar boyunca bunu birçok kez duyduğum için güldüm. "Çünkü karımın bedeninde gözü ve eli olan herkesi öldürmek zorunda kalacaktım. Ve o hayatla işimi bitireceğime söz verdim."

Yer değiştirip tekrar yüzünü buruşturana kadar iyi huylu bir şekilde homurdandı. "Sııtmayı kes!"

Yanına oturdum ve onu kucağıma aldım. "Seni her şeyden çok seviyorum Audrey Ashford," diye mırıldandım yüzümü boynunun kıvrımlarına gömerken.

İçini çekti ve eridi. "Ben de seni seviyorum denizci. Sonsuza kadar."

EKSTRA EPİLOG

AUDREY

"Y "Bugün onlarla tek başınıza iyi olacağınızdan emin misiniz?"
Kocam bir diktatörlüğü tek başına yıkabilecek kapasitedeydi.
Çok istekliydi, ama bu onu okul öncesi bir çocuk ve bir bebekle evde yalnız bırakma konusunda endişelenmeme engel olmadı.

"Rahatla." Merrick bana seksi bir sırıtış fırlattı, gamzeleri yanaklarında patlıyordu. "Daha dün gece senin gibi vahşi bir kediyle ne kadar kolay başa çıkabileceğimi bir kez daha kanıtladım. Çocuklarımızla başa çıkmak daha kolay olacak."

Beni yatağımızın kenarına yatırıp arkadan götürürken bileklerimi belime doğru nasıl tuttuğunu hatırlayınca omurgamda nefis bir ürperti oluştu. Yatak odamız ses geçirmez olmasına rağmen - Merrick'in evimizi satın aldıktan sonra yaptığı ilk tadilat projelerinden biri - beni uçuruma sürüklediği üç seferin her birinde inlemelerimi bastırmak için yüzümü yorganın içine gömmüştüm. Bir önceki gece yarısı Merrick taşaklarıma kadar içimdeyken Lana'nın çığlıklarıyla bölündükten sonra, istediğim son şey işimiz bitmeden Kohen'i ya da Lana'yı uyandırmaktı. Ama seksi kocam orgazmlarım için amansız arayışıyla sessiz kalmamı imkânsız hale getirmişti. Beni boşaltma konusundaki kararlılığından asla şikâyetçi olmayacaktım. "Geçen gün onu bebek pudrasıyla kaplı bulduğunda Kohen'in kolay biri olduğunu düşünmemiştin."

"Orada kesinlikle dersimi aldım." Kıkırdadı ve başını salladı. "Sen yokken buralar çok sessizleşirse onu avlamaya giderim."

Merrick'in seyahat güvenliği danışmanlığı işi - gazetecilere ve iş insanlarına güvenli seyahat uygulamalarını öğretme konusunda uzmanlaşmıştı - çocuklar zaman zaman ele avuca sığmadığı için çoğunlukla evden çalışmasına izin verdiği için inanılmaz derecede minnettardım. Lana sadece altı aylıktı ama geçtiğimiz ay boyunca elleri ve dizleri üzerinde ileri geri sallandıktan sonra kısa süre önce geriye doğru emeklemeyi öğrenmişti. Henüz ileri doğru hareket edemiyordu ama bu onu olmak istediği yere gitmekten alıkoymuyordu, bu da genellikle ağabeyinin olduğu yer oluyordu.

Kohen'in yakından izlenmesi gerekiyordu çünkü her şeyin içine girme eğilimi vardı. Dört yaşındayken merakı sonsuzdu ve çoğu zaman küçük felaketlere yol açıyordu... bebek pudrasının şişeden nasıl çıktığını anlamaya çalıştığı zamanki gibi. Tepeden tırnağa beyaza bulanıncaya kadar üstteki küçük deliklere bakarken yanları sıkmaya devam etti, hem de hiç ses çıkarmadan. Sessiz olduğu tek zaman yaramazlık yaptığı zamanlardı. "Muhtemelen ilk etapta çok uzaklaşmasına izin vermemelisin."

Merrick parmaklarını bileğime doladı ve beni göğsüne çekti. "Endişelenme, kedicik. Ben hallederim."

"Biliyorum." Derin bir iç geçirdim ve yanağımı gömleğine yasladım. "Zamanımı sizinle geçirmeye alışmışken bugün dışarı çıkıyor olmak çok garip."

"Her ne kadar seni gözümün önünden ayırmak istemesem de" -kıkırdadım ve gözlerimi devirerek popoma hafifçe vurulmasını sağladım- "Grace'le geçireceğin zamanı aylardır iple çekiyordun. Git en iyi arkadaşınla eğlen. Eve döndüğünde biz burada olacağız."

"Peki," diye homurdandım ve sonra ona sııttım. "Ama bana ihtiyacın olursa aramaktan çekinme."

"Sen yokken çocuklarımıza göz kulak olma becerimden şüphe etmeye edersen bu gece kendine bir şaplak hak edeceksin," diye homurdandı.

Kaşlarımı sallarken gülümsemem genişledi. "Beni iyi vakit geçirmekle tehdit etmeyi bırak."

Merrick'in karanlık bakışları mikrodalganın üzerindeki saate yöneldi ve ardından, "Kahretsin, keşke Kohen birazdan kalkacak olmasaydı," diye homurdandı.

"Ben de." Geri çekilmeden önce yanağını okşadım. "Ama o şaplak için daha sonra sabırsızlanacağım."

Eve döndüğümde hayatımın sonuna kadar şımartılmışım. Yüz bakımı, masaj, manikür-pedikür, sauna... Grace ve ben bunların hepsini şampanya içip kocalarımız hakkında dedikodu yaparken yaptık. Muhteşem seks hayatlarımızdan bugün biz olmadan nasıl idare ettiklerine kadar her şeyi konuştuk.

Bana Hudson'ın çocuklarını Disneyland'e tek başına götürdüğünü söylediğinde neredeyse düşecektim, ama sonra VIP tur rezervasyonu yaptığını ve her birinin on misafiri kapsaması gerektiği halde üç rehberle yükseltildiğini açıkladı. Sıra olmadan, gösterilere öncelikli erişim ve Hudson'ın emrinde bu kadar çok insan varken, aslında günlerinin oldukça sorunsuz geçtiğini görebiliyordum. Ne de olsa milyarder olmanın avantajları vardı.

Sekiz saat sonra araba yolumuza girdiğimde ne bulmayı beklediğimden emin değildim ama Kohen'in yüzünü fırtına kapısına yaslamış dışarıya baktığını görmek değildi. Görünüşe göre dönmemi bekleyen biri için, ön merdivenlerden yukarı çıkarken beni gördüğüne sevinmiş görünmüyordu.

Kapıyı açtıktan sonra Kohen küçük yumruklarını kalçalarına yerleştirdi ve babasıninkilere benzeyen kara gözleriyle bana dik dik baktı. "Beni terk ettin anne!"

"Bugün Grace Teyze ile oyun randevum vardı, hatırladın mı?"

"Bensiz mi?" Alt dudağı kalbimi kıracak şekilde dışarı çıktı.

Merrick bize doğru yaklaştı ve eğilerek fısıldadı, "Oyun günü açıklamasını yuttuğunu sanmıyorum. Kızgın olduğunu anlamam saatlerimi aldı çünkü onunla birlikte gittiğin için bugün ikinize katılacağını varsayıyordu."

"Oh!" Dört yaşındaki çocuğumuzun bu varsayımı nasıl yaptığını çok iyi anlayabiliyordum. Onunla göz göze gelebilmek için eğildim ve oğluma yumuşak bir gülümseme sundum. "Bugün benimle gelemediğin için üzgünüm dostum. Grace Teyzen ve ben bir sürü kuralın olduğu bir kaplıcada sıkıcı şeyler yaptık. Etrafta koşuşturmak ve oynamak yok." Manikürümü görebilmesi için parmaklarımı havada oynattım. "Sadece oje, saç fırçası ve makyaj."

"Sıkıcı." Kohen kızgınlığını üzerinden attı ve diğer yöne doğru koşmadan önce bana hızlıca sarıldı.

"Kahretsin," diye homurdandı Merrick başını sallayarak. "Bütün gün bana cehennemi yaşattı, her on dakikada bir nerede olduğunu ve ne zaman eve geleceğini sordu. Ve tüm bunlardan sonra, göz açıp kapayıncaya kadar seni affetti."

Ona sııttım. "Çünkü annesini seviyor."

"Aynen öyle." Hızlı ama derin bir öpücükle ağzımı aldı. "Ben de öyle."

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

